

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Sikora

Protokolant: Katarzyna Ciekot

w obecności Romana Pietrzaka Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 8 września 2011 r., 3 listopada 2011 r., 20 grudnia 2011 r., 10 maja 2012 r., 26 czerwca 2012 r., 4 września 2012 r., 2 października 2012 r., 6 listopada 2012 r., 15 stycznia 2013 r., 14 marca 2013 r., 14 i 16 maja 2013 r., 16 lipca 2013 r., 12 września 2013 r., 10 i 22 października 2013 r., 21 listopada 2013 r., 5 grudnia 2013 r., 16 stycznia 2014 r., 27 lutego 2014 r., 1 kwietnia 2014 r., 15 maja 2014 r., 24 czerwca 2014 r., 11 lipca 2014 r., 18 i 23 września 2014 r., 28 października 2014 r., 11 grudnia 2014 r., 27 stycznia 2015 r., 5 i 10 marca 2015 r., 14 kwietnia 2015 r., 7 maja 2015 r., 9 i 23 czerwca 2015 r., 8 września 2015 r., 9 października 2015 r., 12 listopada 2015 r., 18 grudnia 2015 r., 21 stycznia, 4 lutego, 17 marca, 21 kwietnia 2016 roku sprawy:

H. B. (1) (B.) syna T. i Z. z domu G., urodzonego (...) w K. oskarżonego o to, że:

I. w okresie od lipca 1999 r. do marca 2000 r. w C., K., P., K., S. i W., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innymi współsprawcami, w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez zapewnienie współsprawców, o zamiarze nabycia towarów pochodzących z czynu zabronionego, wskazanie asortymentu i rodzaju towarów, które miały zostać wyłudzone, a następnie ich nabycie, udzielił pomocy współsprawcom w dokonaniu oszustw, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do woli i możliwości wywiązania się z zobowiązań, przy nabyciu towarów przez podmioty gospodarcze kierowane przez członków grupy przestępczej, przy wykorzystaniu takiej działalności podmiotów gospodarczych (...) Sp. z o.o. i Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowo – Usługowego (...) Spółka z o.o. w W., w wyniku czego doprowadzono do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci towarów znacznej wartości na łączną kwotę co najmniej **296.000 zł** na szkodę pokrzywdzonych, a w szczególności:

1. w lipcu 1999 r. w K., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 50.000 zł na szkodę (...) w K.
2. we wrześniu i październiku 1999 r. w K., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 49.000 zł na szkodę (...) w K.
3. w październiku 1999 r. w P., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 25.000 zł na szkodę JAWA w P.
4. w listopadzie i grudniu 1999 r. w K., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 25.000 zł na szkodę (...) w K.

5. w marcu 2000 r. w S., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 147.000 zł na szkodę Huty (...) SA w S.

6. w marcu 2000 r. w W., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 49.000 zł na szkodę (...) w W.

to jest o przest. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk

II. w okresie od lipca 1999 r. do marca 2000 r. w C. i innych miejscowościach, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu to jest o przest. z art. 258 § 1 kk

W. D. (1) (D.) syna Z. i M. z domu H., urodzonego (...) w K. oskarżonego o to, że:

III. w okresie od marca do czerwca 1999 r. w C., W., Ś. i W., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innymi współsprawcami, w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nabył mienie w postaci towarów, które zostało wyłudzone przez współsprawców, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do woli i możliwości wywiązania się z zobowiązań, przy nabyciu towarów przez podmioty gospodarcze kierowane przez członków grupy przestępczej, przy wykorzystaniu takiej działalności podmiotów gospodarczych (...) Sp. z o.o. (...) na łączną kwotę co najmniej **70.000 zł** na szkodę pokrzywdzonych, a w szczególności:

1. w czerwcu 1999 r. w W., mienie, które zostało wyłudzone, przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o. na łączną kwotę co najmniej 10.000 zł na szkodę (...) w W.

2. w czerwcu i lipcu 1999 r. w Ś., mienie, które zostało wyłudzone, przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...), na łączną kwotę co najmniej 30.000 zł na szkodę (...) w Ś.

3. w marcu i kwietniu 1999 r. w W., mienie, które zostało wyłudzone, przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) na łączną kwotę co najmniej 30.000 zł na szkodę Zakładów (...) S.A. w W. **to jest o przest. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk**

IV. w czerwcu 2002 r. w C. i Ż., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innymi współsprawcami, w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nabył mienie w postaci towarów, które zostało wyłudzone przez współsprawców, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do woli i możliwości wywiązania się z zobowiązań, przy nabyciu towarów przez podmioty gospodarcze kierowane przez członków grupy przestępczej, przy wykorzystaniu takiej działalności (...) Sp. z o.o., na szkodę (...) Sp. z o.o. w Ż. na łączną kwotę co najmniej **7.000 zł** to jest o **przest. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk**

V. w okresie od marca do grudnia 1999 r. w C. i innych miejscowościach, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu **to jest o przest. z art. 258 § 1 kk**

A. M. (1) (M.) syna W. i K. z domu P., urodzonego (...) w C. oskarżonego o to, że:

VI. w okresie od października do grudnia 2000 r. w D., R., M., W., B., G., R. i S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi współsprawcami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez zapewnienie współsprawców, o zamiarze nabycia towarów pochodzących z czynu zabronionego, wskazanie asortymentu i rodzaju towarów, które miały zostać wyłudzone, a następnie ich nabycie, udzielił pomocy współsprawcom w dokonaniu oszustw, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do woli i możliwości wywiązania się z zobowiązań, przy nabyciu towarów przez podmiot gospodarczy kierowany przez członków grupy przestępczej, przy wykorzystaniu takiej działalności firmy o nazwie (...) Sp. z o.o. w D., w wyniku czego doprowadzono

szereg pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci towarów znacznej wartości w postaci towarów na łączną kwotę co najmniej **360.000 zł**, a w szczególności:

1. w okresie od 4 do 27 października 2000 r. w R., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 70.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w N. Oddział w R.
2. w okresie od 7 października do 15 listopada 2000 r. w M., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 30.000 zł na szkodę Spółdzielni (...) w M.
3. w okresie od 12 października do 27 listopada 2000 r. w W., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 50.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w W.
4. w okresie od 31 października do 30 listopada 2000 r. w B., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 100.000 zł na szkodę (...) S.C. w B.
5. w okresie od 6 listopada do 6 grudnia 2000 r. w R., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 30.000 zł na szkodę PP (...) w K. Oddział z siedzibą w R.
6. w okresie od 6 listopada do 9 grudnia 2000 r. w G., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 40.000 zł na szkodę (...) w G.
7. w okresie od 11 listopada do 7 grudnia 2000 r. w R., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 30.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. R.
8. w okresie od 16 listopada do 13 grudnia 2000 r. w S., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 10.000 zł na szkodę (...) S.C. w S.

to jest o przest. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk

VII. w okresie od października do grudnia 2000 r. w D. i innych miejscowościach, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej to jest o przest. z art. 258 § 1 kk

A. M. (2) z domu F. córki S. i W. z domu P., urodzonej (...) w K. oskarżonej o to, że:

VIII. w okresie od czerwca 1999 r. do marca 2000 r. w C., W., K., P. i S., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innym i współsprawcami, w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez zapewnienie współsprawców, o zamiarze nabycia towarów pochodzących z czynu zabronionego, wskazanie asortymentu i rodzaju towarów, które miały zostać wyłudzone, a następnie ich nabycie, udzieliła pomocy współsprawcom w dokonaniu oszustw, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do woli i możliwości wywiązania się z zobowiązań, przy nabyciu towarów przez podmioty gospodarcze kierowane przez członków grupy przestępczej, przy wykorzystaniu takiej działalności podmiotów gospodarczych (...) Sp. z o.o. i Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowo – Usługowego (...) Spółka z o.o. w W., w wyniku czego doprowadzono do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci towarów znacznej wartości na łączną kwotę co najmniej **202.000 zł** na szkodę pokrzywdzonych, a w szczególności:

1. w czerwcu 1999 r. w W., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 11.000 zł na szkodę (...) w W.

2. w lipcu 1999 r. w K., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 50.000 zł na szkodę (...) w K.

3. w sierpniu i wrześniu 1999 r. w P., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 44.000 zł na szkodę (...) w P.

4. we wrześniu i październiku 1999 r. w K., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 25.000 zł na szkodę (...) w K.

5. w listopadzie i grudniu 1999 r. w K., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 25.000 zł na szkodę (...) w K.

6. w marcu 2000 r. w S., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 22.000 zł na szkodę Huty (...) SA w S.

7. w marcu 2000 r. w W., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 25.000 zł na szkodę (...) w W.

to jest o przest. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk

IX. w okresie od czerwca 1999 r. do marca 2000 r. w C. i innych miejscowościach, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu **to jest o przest. z art. 258 § 1 kk**

M. M. (3) syna Z. i J. z domu K., urodzonego (...) w P. oskarżonego o to, że:

X. w lutym 1999 r. w R., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innymi, w zorganizowanej grupie przestępczej, nabył od współsprawców, mienie pochodzące z czynu zabronionego w postaci konserw mięsnych, które zostało wyłudzone przez współsprawców, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do woli i możliwości wywiązania się z zobowiązań, przy nabyciu towarów przez podmiot gospodarczy kierowany przez członków grupy przestępczej, o łącznej wartości co najmniej **25.000 zł to jest o przest. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art 65 § 1 kk**

XI. we wrześniu 2000 r. w R. i innych miejscowościach, działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innymi, w zorganizowanej grupie przestępczej, nabył od współsprawców mienie, które zostało wyłudzone przez współsprawców, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do woli i możliwości wywiązania się z zobowiązań, przy nabyciu towarów przez podmiot gospodarczy kierowany przez członków grupy przestępczej, przy wykorzystaniu takiej działalności, pochodzące z czynu zabronionego w postaci konserw mięsnych o łącznej wartości co najmniej **16.000 zł to jest o przest. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art 65 § 1 kk**

XII. w okresie od czerwca do października 2001 r. w R., P., C., W., Z. i R., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innymi, w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez zapewnienie współsprawców, o zamiarze nabycia towarów pochodzących z czynu zabronionego, wskazanie asortymentu i rodzaju towarów, które miały zostać wyłudzone, a następnie ich nabycie, udzielił pomocy współsprawcom w dokonaniu oszustw, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do woli i możliwości wywiązania się z zobowiązań, przy nabyciu towarów przez podmioty gospodarcze kierowane przez członków grupy przestępczej, przy wykorzystaniu takiej działalności podmiotów gospodarczych (...) Sp. z o.o. i (...) z o.o. w, w wyniku

czego doprowadzono do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej **195.000 zł** na szkodę pokrzywdzonych, a w szczególności:

1. w czerwcu i lipcu 2001 r. w P., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 30.000 zł na szkodę Hurtowni (...) w P.
2. w sierpniu 2001 r. w C., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 118.000 zł na szkodę (...)
3. we wrześniu 2001 r. w W., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 11.000 zł na szkodę (...) w W.
4. we wrześniu i październiku 2001 r. w Z., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 26.000 zł na szkodę (...) Spółdzielni (...) w Z.
5. we wrześniu i październiku 2001 r. w R., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 10.000 zł na szkodę (...) w R.

to jest o przest. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art 65 § 1 kk

XIII. w okresie od czerwca do października 2001 r. w R. i innych miejscowościach, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu to jest o przest. z art. 258 § 1 kk

J. P. (1) (P.) syna W. i S. z domu J., urodzonego (...) w D. oskarżonego o to, że:

XIV. w okresie od października 2000 r. do stycznia 2001 r. w D., M., W., B., R., R., Ż., Ż. i W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi współsprawcami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez zapewnienie współsprawców, o zamiarze nabycia towarów pochodzących z czynu zabronionego, wskazanie asortymentu i rodzaju towarów, które miały zostać wyłudzone, a następnie ich nabycie, udzielił pomocy współsprawcom w dokonaniu oszustw, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do woli i możliwości wywiązania się z zobowiązań, przy nabyciu towarów przez podmiot gospodarczy kierowany przez członków grupy przestępczej, przy wykorzystaniu takiej działalności firmy o nazwie (...) Sp. z o.o. w D., w wyniku czego doprowadzono szereg pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci towarów na łączną kwotę co najmniej **135.000 zł**, a w szczególności:

1. w okresie od 7 października do 15 listopada 2000 r. w M., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 10.000 zł na szkodę Spółdzielni (...) w M.
2. w okresie od 12 października do 27 listopada 2000 r. w W., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 20.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w W.
3. w okresie od 31 października do 30 listopada 2000 r. w B., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 20.000 zł na szkodę (...) S.C. w B.
4. w okresie od 6 listopada do 6 grudnia 2000 r. w R., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 15.000 zł na szkodę PP (...) w K. Oddział z siedzibą w R.
5. w okresie od 11 listopada do 7 grudnia 2000 r. w R., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 10.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. R.

6. w okresie od 8 do 22 listopada 2000 r. w Ż., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 15.000 zł na szkodę (...) Spółki (...) w Ż.

7. w okresie od 14 do 24 listopada 2000 r. w R., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 5.000 zł na szkodę PPHU (...) w R.

8. w okresie od 25 listopada do 5 grudnia 2000 r. w Ż., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 10.000 zł na szkodę Przedsiębiorstwa (...) w Ż.

9. w okresie od 23 grudnia 2000 r. do 12 stycznia 2001 r. we W., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 5.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. we W.

to jest o przest. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk

XV. w okresie od października 2000 r. do stycznia 2001 r. w R. i innych miejscowościach, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu **to jest o przest. z art. 258 § 1 kk**

S. P. (P.) syna W. i E. z domu W., urodzonego (...) w B. oskarżonego o to, że:

XVI. w okresie od października do grudnia 2000 r. w D., M., W., B., R., R. i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi współsprawcami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez zapewnienie współsprawców, o zamiarze nabycia towarów pochodzących z czynu zabronionego, wskazanie asortymentu i rodzaju towarów, które miały zostać wyłudzone, a następnie ich nabycie, udzielił pomocy współsprawcom w dokonaniu oszustw, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do woli i możliwości wywiązania się z zobowiązań, przy nabyciu towarów przez podmiot gospodarczy kierowany przez członków grupy przestępczej, przy wykorzystaniu takiej działalności firmy o nazwie (...) Sp. z o.o. w D., w wyniku czego doprowadzono szereg pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci towarów na łączną kwotę co najmniej **186.000**, a w szczególności:

1. w okresie od 7 października do 15 listopada 2000 r. w M., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 10.000 zł na szkodę Spółdzielni (...) w M.

2. w okresie od 12 października do 27 listopada 2000 r. w W., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 20.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w W.

3. w okresie od 31 października do 30 listopada 2000 r. w B., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 20.000 zł na szkodę (...) S.C. w B.

4. w okresie od 6 listopada do 6 grudnia 2000 r. w R., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 15.000 zł na szkodę PP (...) w K. Oddział z siedzibą w R.

5. w okresie od 11 listopada do 7 grudnia 2000 r. w R., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 10.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w R.

6. w okresie od 17 listopada do 12 grudnia 2000 r. w K., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 111.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w K.

to jest o przest. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk

XVII. w okresie od października do grudnia 2000 r. w R. i innych miejscowościach, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu **to jest o przest. z art. 258 § 1 kk**

J. S. (1) (S.) syna Z. i M. z domu L., urodzonego (...) w K. oskarżonego o to, że:

XVIII. w okresie od lutego 1999 r. do marca 2000 r. w C., K. i S., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innymi współsprawcami, w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez zapewnienie współsprawców, o zamiarze nabycia towarów pochodzących z czynu zabronionego, wskazanie asortymentu i rodzaju towarów, które miały zostać wyłudzone, a następnie ich nabycie, udzielił pomocy współsprawcom w dokonaniu oszustw, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do woli i możliwości wywiązania się z zobowiązań, przy nabyciu towarów przez podmioty gospodarcze kierowane przez członków grupy przestępczej, przy wykorzystaniu takiej działalności podmiotów gospodarczych (...) Sp. z o.o. i Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowo – Usługowego (...) Spółka z o.o. w W., w wyniku czego doprowadzono do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci towarów na łączną kwotę co najmniej **105.000 zł** na szkodę pokrzywdzonych, a w szczególności:

1. w okresie lutego do maja 1999 r. w K., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 40.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w K.
2. w marcu i kwietniu 1999 r. w K., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 40.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w K.
3. w marcu 2000 r. w S., przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 25.000 zł na szkodę Huty (...) w S. **to jest o przest. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk**

XIX. w okresie od lutego 1999 r. do marca 2000 r. w C. i innych miejscowościach, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu **to jest o przest. z art. 258 k.k.**

orzeka:

1. oskarżonego **H. B. (1)** uniewinnia od dokonania czynów opisanych w punktach I i II części wstępnej wyroku;
2. oskarżonego **W. D. (1)** w ramach czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku uznaje winnym tego, że w czerwcu 2002 roku w C. działając w krótkich odstępach czasu wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nabył styropian o wartości nie mniejszej niż 7 tysięcy złotych pochodzący z przestępstwa oszustwa dokonanego na szkodę (...) spółka z o.o. przy wykorzystaniu podmiotu gospodarczego (...) Sp. z o.o. kierowanego przez członków zorganizowanej grupy przestępczej, który to czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
3. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu W. D. (2) na poczet orzeczonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 21 listopada 2004 roku do 18 listopada 2005 roku;
4. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk umarza postępowanie co do czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku;
5. oskarżonego W. D. (1) uniewinnia od dokonania czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku;
6. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk umarza postępowanie co do czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 291 § 1 kk w brzmieniu z dnia 29 lutego 2016 roku polegającego na tym, że w okresie od października do grudnia 2000 roku w T. **A. M. (1)** zakupił od M. B. (1) nie mniej niż 22 palety piwa o wartości nie większej niż 20 tysięcy złotych oraz pomógł M. B. (1) w zbyciu piwa nieustalonej wartości dokonując jego przeładowania na terenie swojej hurtowni,

które to rzeczy pochodziły z przestępstw oszustw dokonanych przy wykorzystaniu podmiotu gospodarczego (...) Sp. z o.o. w D. na szkodę niustalonych podmiotów;

7. oskarżonego **A. M. (1)** uniewinnia od dokoania czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku;
8. oskarżoną **A. M. (3)** uniewinnia od dokonania czynów opisanych w punktach VIII i IX części wstępnej wyroku;
9. oskarżonego **M. M. (3)** uniewinnia od dokonania czynów opisanych w punktach X, XI, XII i XIII części wstępnej wyroku;
10. oskarżonego **J. P. (1)** uniewinnia od dokonania czynów opisanych w punktach XIV i XV części wstępnej wyroku;
11. Oskarżonego **S. P.** uniewinnia od dokonania czynów opisanych w punktach XVI i XVII części wstępnej wyroku;
12. Oskarżonego **J. S. (1)** uniewinnia od dokonania czynów opisanych w punktach XVIII i XIX części wstępnej wyroku;
13. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego W. D. (1) od kosztów sądowych;
14. Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 54/11

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

Od połowy 1997 roku do listopada 2002 roku na terenie kraju działało kilka grup przestępczych zajmujących się oszustwami polegającymi na wyłudzeniu towarów różnego rodzaju, w których to grupach aktywnie działali przyszli świadkowie koronni M. B. (1) i R. B. (1).

Oszustwa dokonywane przez te grupy dokonywane były przy udziale szeregu firm kontrolowanych lub przejmowanych przez grupy przestępcze. Kilkoma z tych firm zarządzał M. B. (1) lub z takimi firmami kierowanymi przez R. B. (1) ściśle współpracował. Mechanizm popełniania oszustw polegał na zamawianiu dostaw towarów od pokrzywdzonych z wydłużonym terminem płatności, przy czym początkowo regulowano zobowiązania, dążąc do uzyskania dostaw towarów o większej wartości.

Firmami działającymi dla grupy przestępczej kierowanej przez częstochowianina M. S. (1) ps. (...) były między innymi: (...) Spółka z o.o. z siedzibą w C., (...) oraz Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) Spółka z o.o. w W..

W dniu 15 lipca 1993 r. została zarejestrowana w Urzędzie Miasta C. działalność gospodarcza prowadzona przez H. G. pod nazwą (...), z siedzibą w C. ul. (...), która w sierpniu 1996 r. zmieniła nazwę na (...). W czerwcu 2000 roku H. G. poinformowała Urząd Miasta o likwidacji prowadzonej działalności gospodarczej z dniem 15 czerwca 2000 roku. W praktyce w roku 1999 działalnością firmy (...) kierowali syn H. G. A. G. i M. B. (1) wykorzystując tę firmę do dokonywania oszustw.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. została założona w marcu 1997 roku a jej udziałowcem była między innymi Z. B.. Faktycznie firmą tą kierował M. B. (1).

Z czasem M. B. (1) i R. B. (1) przestępczą działalność kontynuowali w ramach (...) grup przestępczych.

W 1999 r. M. B. (1) obok uczestniczenia działalności w ramach (...) Spółka z o.o. uczestniczył w działalności przestępczej w ramach firmy (...) z siedzibą w C. oraz w ramach Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowo – Usługowego (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W..

W dniu 30 czerwca 1999 r. M. B. (1) i A. G. nabyli udziały tej spółki i w dniu 6 lipca 1999 r. stali się członkami Zarządu tej spółki.

W 1999 r. A. G. rozpoczął współpracę z grupą podporządkowaną A. K. ps. (...) M. B. (1) współdziałając z A. G. wszedł w skład struktury przestępczej, która uniezależniła się od M. S. (1).

M. B. (1) działając w grupie przestępczej wykorzystując działalność tych podmiotów dokonał szeregu oszustw.

Zarzut III pkt. 2 i 3 oskarżonego D..

W marcu i kwietniu 1999 roku w ramach firm (...) i A. G. dokonali oszustw na szkodę Zakładów (...) S.A. w W..

W okresie od 24 marca do 9 kwietnia 1999 r. firma (...) sprzedała firmie (...) na podstawie niżej wymienionych faktur, panele podłogowe o łącznej wartości 236 413 złotych. (...) Sp. z o.o. zapłaciła jedynie (przelewy z 13 i 14 kwietnia 1999 roku) kwotę 40.000 złotych. W pozostałej części nie wywiązała się ze zobowiązania.

W okresie od 31 marca do 21 kwietnia 1999 roku firma (...) dokonała w firmie (...) S.A. w W. zakupu paneli podłogowych za kwotę łącznie 150 590 złotych.

Za towar ten firma (...) dokonała jedynie płatności kwoty 19.688 złotych (przelew 20 kwietnia 1999 roku). Łącznie firma (...) dostarczyła do Exdes i (...) około 183 palet paneli podłogowych.

W tym samym okresie czasu M. B. (1) dokonał oszustwa na szkodę firmy (...) - (...) w N. S.. Początkowo w kwietniu 1999 roku poprzez firmę (...) dokonał zakupu paneli podłogowych za kwotę ponad 50 tysięcy złotych za jakie dokonano zapłaty.

Następnie w dniu 31 maja 1999 roku w firmie tej przez firmę (...), zakupiono panele podłogowe za kwotę 61.163,54 złotych. Za towar ten nie zapłacono.

Panele te B. i G. przy udziale między innymi S. M. (1) sprzedali po cenie dużo niższej od rynkowej różnym podmiotom.

Część spośród tych paneli podłogowych za 60% ich rynkowej wartości zakupił W. D. (2) składając się na ten zakup po 25 tysięcy złotych razem z P. C.. Zakupili je od S. M. (1). Panele te zakupili bez faktury. Jednak podczas przeładunku panele te zamokły na deszczu. D. i C. mieli problem z ich sprzedaniem. Sprzedali tylko część za około 15 000 złotych. Resztę wyrzucili na śmietnik.

Pozostałe panele zostały sprzedane do hurtowni w R., K. (firma (...)) i B. (firma (...)) .

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) k. 24 743- 24 745, k. 24 746- 24 750, k. 24 754- 24 759, k. 24 761- 24 764, k. 24 774 – 24 777, k. 24 783- 24 787, k. 24 812- 24 813, k. 24 814 B- 24 813 F, k. 26 160- 26 161 k. 27 409; Dokumenty dotyczące dostaw k. 20 723-20 776, Faktury k. 568 – 577, zeznania świadka R. G. k. 20 716-20 718, zawiadomienie k. 559-587 tom IV, Zestawienie zbiorcze k. 20 721 -20 722; zeznania świadka G. T. k.613-614; J. B. k. 615-622)

Zarzut III pkt 1 oskarżonego D., zarzut VIII pkt 1 oskarżonej M.

W czerwcu 1999 roku (...) Sp. z o.o. zakupiła w firmie (...) Sp. z o.o. z W. płyty kartonowo – gipsowe o łącznej wartości 35.139,81 zł. Za dostarczony towar nie została dokonana płatność. Część spośród tych płyt za pośrednictwem S. M. (1) zakupił W. D. (2) za kwotę około 6 tysięcy złotych. Kupił je bez fakturę za 40 % ich rynkowej wartości a następnie również bez faktury sprzedał doliczając swoją marżę.

Natomiast z żadnego dowodu (nawet z zeznań M. B. (1)) nie wynika aby płyty kartonowo gipsowe pochodzące z tego oszustwa trafiły do oskarżonej A. M. (4) a tym bardziej aby zlecała takie przestępstwo zapewniając, że kupi wyłudzony towar.

(Dowód: zeznania świadka P. M. (1) k. 10 297 -10 301, 20706; dokumentacja dotycząca zakupów k. 20675-20705; Dokumenty k. 10266-10 289, k. 20677-20698, k. 20701-705; wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) k. 24 743- 24 745, k. 24 746- 24 750, k. 24 754- 24 759, k. 24 761- 24 764, k. 24 774 – 24 777, k. 24 783- 24 787, k. 24 812- 24 813, k. 24 814 B- 24 813 F, k. 26 160- 26 161 k. 27 409; wyjaśnienia oskarżonej A. M. (3) k. 24 843-24 846,24 878, k. 24 847-24 852, k. 24 862- 24 865 k. 24 949- 24 950, k. 26 196, k. 27 407-27 408).

Zarzut I pkt 1 oskarżonego B. , zarzut VIII pkt 2 oskarżonej M..

W okresie od 14 do 29 lipca 1999 roku firma (...) S.A. **w K.** sprzedała firmie (...) towar w postaci walcówki gładkiej o średnicy 6,0 i 8,0 , pręty żebrowane fi 10, 12, pręty okrągłe gładkie fi 18, pręty żebrowane fi25, fi 20 łącznie za 535 294,42 złotych. Firma (...) nie zapłaciła za zakupiony towar.

Towar ten został sprzedany na terenie (...) w tym do kontrahentów z terenu S. i D. gdzie był wożony przez G. T. (2).

Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika aby towar ten trafił do oskarżonych A. M. (3) i H. B. (1). Nie wynika również aby oskarżeni ci mieli jakikolwiek związek z tym oszustwem.

Nawet z zeznań świadka koronnego M. B. (1) nie wynika aby towar z tego oszustwa trafił do oskarżonych. Mimo tego oskarżonemu B. zarzucono popełnienie przestępstwa i wyrządzenie temu pokrzywdzonemu szkody w kwocie co najmniej 50 tysięcy złotych (zarzut I pkt 1) a oskarżonej M. popełnienie przestępstwa i wyrządzenie temu pokrzywdzonemu szkody w kwocie co najmniej 50 tysięcy złotych (**zarzut VIII pkt 2**).

(Dowód: dokumenty w tym faktury k. 76-100, zeznania świadków: A. S. k.205-207 i G. T. k.193-194; E. S. (1) k. 1263-1264, wyjaśnienia oskarżonej A. M. (3) k. 24 843-24 846, k. 24 847- 24 852, k. 24 862- 24 865 k. 24 949- 24 950, k. 26 196, k. 27 407-27 408; wyjaśnienia oskarżonego H. B. (1) k. 24 682-24 685, k. 24 686-24 688, k. 24 723-24 724, k. 26 160, k. 27 408).

Zarzut I pkt 2 oskarżonego B..

Ten sam pokrzywdzony padł ofiarą oszustwa tych samych sprawców przy wykorzystaniu działalności spółki Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) Sp. z o.o. w W..

W okresie od 21 września do 22 października 1999 roku sprzedano wyroby hutnicze o łącznej wartości 280 208,93 złotych. Za towary te kupujący nie zapłacili. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika gdzie trafił towar pochodzący z tego przestępstwa a tym bardziej aby trafił do oskarżonego H. B. (1). Nie wynika również aby oskarżony miał jakikolwiek związek z tym oszustwem. Mimo tego oskarżonemu B. zarzucono popełnienie przestępstwa i wyrządzenie temu pokrzywdzonemu szkody w kwocie co najmniej 49 tysięcy złotych (**zarzut I pkt 2**)

(Dowód: dokumenty k. 4186-4266, 4277-4318; zeznania świadka E. S. k. 4091-4095; wyjaśnienia oskarżonego H. B. (1) k. 24 682-24 685, k. 24 686-24 688, k. 24 723- 24 724, k. 26 160, k. 27 408).

Zarzut I pkt 5 oskarżonego B., zarzut VIII pkt 6 oskarżonej M., zarzut XVIII pkt 3 (XXI pkt 3 numeracji z aktu oskarżenia) oskarżonego S..

Przy wykorzystaniu Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o M. B. (1) dopuścił się oszustwa na szkodę **Huty (...)** z S.. W okresie od 10 do 25 stycznia 2000 roku Huta (...) S.A. dokonała sprzedaży dla Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) walcówki o łącznej wartości 296 145,61 złotych.

Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) Spółka z o.o. nie zapłaciło Hucie (...) S.A. za dostarczoną walcówkę gotówką jak to było uzgodnione. Jednak ostatecznie doszło do rozliczenia transakcji w drodze umowy kompensacyjnej w wyniku, której kupujący dostarczył Hucie miał węglowy.

W marcu 2000 roku. Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) Spółka z o.o. złożyło w Hucie (...) S.A. kolejne zamówienie na dostawy 325 ton walcówki. Huta (...) S.A. zrealizowała to zamówienie dostarczając w okresie od 13 do 17 marca 2000 r. do Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) Spółka z o.o. walcówkę o łącznej wartości 294 794,08 złotych. Za dostawy te Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) Spółka z o.o. nie zapłaciła.

Walcówka nabyta zarówno w styczniu jak i marcu 2000 roku przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) Spółka z o.o. w Hucie (...) S.A. została sprzedana do firmy (...). W okresie od 15 do 22 stycznia 2000 r. sprzedano jej za łączną kwotę 282 683,25 złotych.

W dniu 24 marca 2000 roku została dokonana sprzedaż na kwotę 295 425,29 złotych.

Natomiast Firma (...) sprzedała walcówkę do firmy Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Usługowo – Handlowego (...) P. C. w C. i Produkcyjno – Usługowo – Handlowego (...) H. B. (1), L. B. w L..

W okresie od 12 do 20 stycznia 2000 r. do firmy (...) sprzedano walcówkę za kwotę łączną 145 274,70 złotych.

W okresie od 14 stycznia do 29 lutego 2000 roku sprzedano walcówkę do firmy (...) za łączną kwotę 90.541,62 złotych.

W marcu 2000 roku pochodząca z Huty (...) walcówka została sprzedana przez (...) do firmy (...) na łączną kwotę 147 190,78 złotych.

Za zakupioną walcówkę firma (...) dokonała płatności głównie gotówką lecz również przelewami na konto.

Oskarżony H. B. (2) nie wiedział, że kupowany przez niego towar pochodzi z oszustwa.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika aby towar pochodzący z tego oszustwa trafił do oskarżonej A. M. (3) i oskarżonego J. S. (1). Nie wynika również aby ci oskarżeni ta mieli jakikolwiek związek z tym oszustwem.

Nawet z zeznań świadka koronnego M. B. (1) nie wynika aby towar z tego oszustwa trafił do oskarżonych M. i S.. Mimo tego oskarżonej M. zarzucono popełnienie przestępstwa i wyrządzenie temu pokrzywdzonemu szkody w kwocie co najmniej 22 tysięcy złotych (**zarzut VIII pkt 6**) o oskarżonemu S. popełnienie przestępstwa i wyrządzenie temu pokrzywdzonemu szkody w kwocie co najmniej 25 tysięcy złotych [**zarzut XVIII pkt 3 (XXI pkt 3 numeracji z aktu oskarżenia)**].

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego H. B. (1) k. 24 682-24 685, k. 24 686-24 688, k. 24 723- 24 724, k. 26 160, k. 27 408; wyjaśnienia oskarżonej A. M. (3) k. 24 843-24 846,24 878, k. 24 847- 24 852, k. 24 862- 24 865 k. 24 949- 24 950, k. 26 196, k. 27 407-27 408; faktury zakupu od (...) dla B. znajdujące się w żółty segregatorze dostarczonym przez Prokuratora w dniu 02.03.2016 r. - brak numeracji ; zeznania świadków A. B. k. 1313-1320, B. B. k. 769-772, 1310-1312, A. M. (5) k. 1321-1324, Z. T. k. 1408-1412, J. B. (2) k. 1399-1402, A. Ż. k. 1500-1503, J. D. k. 2403-2405, M. K. (1) k. 2283-2284, dokumentacja zakupu towaru z huty (...) k. 1321-1398, 1399-1407, 1414-1482, k. 1325-1398).

Zarzut XVIII pkt 1 i 2 (XXI pkt 1 i 2 numeracji aktu oskarżenia) oskarżonego S..

W okresie od lutego do maja 1999 r. (...) Sp. z o.o. zakupiła w firmie (...) Sp. z o.o. w K. płytki ceramiczne o łącznej wartości 90 929,03 złotych. Dostawy tych płytek miały miejsce od 24 lutego do 25 maja 1999 roku. Exdes zapłaciła tylko 20 000 złotych na poczet należności.

(Dowód: zeznania świadków P. K. k. 10 148-10 151; dokumentacja księgowa k. 10 133-10 139).

Również w okresie od 3 do 25 marca 1999 r. (...) Sp. z o.o. zakupiła w firmie (...) Sp. z o.o. w K. płytki ceramiczne łącznej wartości 66.815.06 złotych za który to towar nie zapłacono.

(Dowód: zeznania świadka P. T. k. 10 180; dokumentacja księgowa k. 10 170-10 173 , 10 176-10 178).

Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika gdzie trafiły płytki ceramiczne z obu wyżej wskazanych podmiotów. Wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu aktu oskarżenia z zeznań M. B. (1) nie wynika aby J. S. (2) zakupił towary pochodzące z oszustw na szkodę podmiotów o jakich wyżej mowa. W uzasadnieniu aktu oskarżenia (podobnie jak w przypadku innych zarzutów) poza ogólnym przywołaniem zeznań świadka koronnego M. B. (1) nie wskazano jakichkolwiek dowodów świadczących o tym, że J. S. (2) miał jakikolwiek udział w tych przestępstwach.

Oskarżony J. S. (2) (k. k. 25 904- 25 906, k. 25 907- 25 915, k. 25 916- 25 918, k. 25 (...) - 25 960 F, k. 27 410) nie przyznał się do dokonania tych czynów

Zarzut I pkt 6 oskarżonego B., zarzut VIII pkt 7 oskarżonej M.

W marcu 2000 roku (...) S.A. w W. przystąpił do realizacji zawartej w dniu 28 lutego 2000 roku z Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Handlowym (...) Spółka z o.o. w W. umowy o dostawy wyrobów hutniczych.

Miejscem odbioru towaru był jego producent Huta (...) S.A. w O..

W okresie od 14 do 31 marca 2000 r. (...) S.A. sprzedała Przedsiębiorstwu Produkcyjno – Handlowemu (...) Spółka z o.o. towar w postaci stali zbrojeniowej o łącznej wartości 1.005.006,15 zł

Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowym (...) Spółka z o.o. nie zapłaciło (...) S.A. za pobrany towar.

Towar ten został sprzedany przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowym (...) Spółka z o.o. do dwóch firm: (...) H. G. w C. ul. (...) oraz (...) A. M. (6) w C. ul. (...).

Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowym (...) Spółka z o.o. dokonało sprzedaży towarów do firmy (...) w C. na łączną kwotę 363 151,15 złotych. Firma (...) H. G. nie zapłaciła Przedsiębiorstwu Produkcyjno – Handlowemu (...) Spółka z o.o. za pobrany towar. W treści faktur sprzedaży przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) Spółka z o.o. do firmy (...) określono cenę jednostkową sprzedaży towarów niższą od ceny jednostkowej sprzedaży do Przedsiębiorstwa przez (...) S.A. W związku z powyższym Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) Spółka z o.o. wystawiło faktury korygujące:

Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowym (...) Spółka z o.o. dokonało sprzedaży towarów do firmy (...) A. M. (6) w C. ul. (...). (...) na łączną kwotę 693.303,74 złotych.

Firma (...) dokonała sprzedaży przedmiotowych wyrobów hutniczych do trzech podmiotów, a to do: Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowo - Usługowego (...) P. C. w C., Firmy Handlowej (...) A. M. (6) w C. i (...) w C. na łączną kwotę 277.985,14 złotych w tym :

- do Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowo – Usługowego (...) P. C. na kwotę 26.516,99 zł;

- do (...) Spółka Handlowo – Usługowa ul. (...) w C. na podstawie faktury (...) z dnia 24 marca 2000 r. na kwotę 29.844,65 zł;

- dla Firmy Handlowej (...) A. M. (6) w C. ul. (...) na łączną kwotę 221.623,50 zł.

Natomiast Firma (...) dokonała sprzedaży przedmiotowych wyrobów hutniczych do czterech podmiotów na łączną kwotę ponad 600 000 złotych. Podmiotami tymi były firmy: (...) G. S. z siedzibą: P. 141, (...) S.C. T. M. i M. M. (6) z siedzibą: Ż., O., Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Usługowo – Handlowego (...) H. B. (1), L. B. z siedzibą w L. na łączną kwotę 95 486,94 złotych; dla Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego i Transportowe (...) A. M. (1) w K. na łączną kwotę 25.835,51 złotych.

Dla firmy (...) wystawiono faktury o numerach i kwotach należności brutto według poniższego zestawienia:

Sprzedawca	Data wystawienia	nr faktury	Kwota brutto	Sposób płatności	Uwagi		
Firma (...)	31.03.2000	(...)	6 165,99 zł	gotówka			
Firma (...)	31.03.2000	(...)	9 242,92 zł	gotówka			
Firma (...)	31.03.2000	(...)	9 242,92 zł	gotówka			
Firma (...)	31.03.2000	(...)	6 151,84 zł	gotówka			
Firma (...)	31.03.2000	(...)	9 233,82 zł	gotówka			
Firma (...)	31.03.2000	(...)	9 233,82 zł	gotówka			
Firma (...)	1.04.2000	(...)	3 229,61 zł	gotówka	data sprzedaży marzec 00		
Firma (...)	1.04.2000	(...)	9 688,84 zł	gotówka	data sprzedaży marzec 00		
Firma (...)	1.04.2000	(...)	9 688,84 zł	gotówka	data sprzedaży marzec 00		
Firma (...)	1.04.2000	(...)	5 977,92 zł	gotówka	data sprzedaży marzec 00		
Firma (...)	1.04.2000	(...)	8 815,21 zł	gotówka	data sprzedaży marzec 00		
Firma (...)	1.04.2000	(...)	8 815,21 zł	gotówka	data sprzedaży marzec 00		

- dla Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego i Transportowe (...)A. M. (1) w K. na łączną kwotę 25.835,51 zł podstawie następujących faktur:

1. (...) z dnia 28 marca 2000 r. na kwotę 9.399,65 zł
2. (...) z dnia 28 marca 2000 r. na kwotę 9.057,91 zł
3. (...) z dnia 31 marca 2000 r. na kwotę 7.377,95 zł.

Pręty żebrowane do firm (...) i (...) oferował do sprzedaży W. O., który przyjechał do tych firm na prośbę M. B. (1), który poprosił go o to tłumacząc, że obie te firmy znajdują się blisko jego miejsca zamieszkania. W firmie (...), nieco niższą od rynkowej cenę tłumaczył tym, że towar jest od producenta a firma (...) otrzymała go w rozliczeniu za długi.

Wszystkie płatności od firm (...) i (...) nastąpiły gotówką. Odbiorem gotówki zajmował się W. O. a pieniądze przekazywał B..

Odbiór prętów odbył się na terenie Huty (...) a firma (...) odbierała kupiony towar własnym transportem.

Oskarżeni B. i M. nie wiedzieli, że kupiony przez nich towar pochodził z przestępstwa.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego H. B. (1) k. 24 682-24 685, k. 24 686-24 688, k. 24 723- 24 724, k. 26 160, k. 27 408; wyjaśnienia oskarżonej A. M. (3) k. 24 843-24 846, 24 878, k. 24 847- 24 852, k. 24 862- 24 865 k. 24 949- 24 950, k. 26 196, k. 27 407-27 408; zeznania świadków: P. M. (2) (k. 27505-27508 t. 143 , 24873-24875), M. K. (2) (k. 28 297 -28 298, k. 2839-2840 tom XVI) G. A. (k. 28 298 -28 299, k. 1911-1913 tom XI, 7128-7132 tom XXXVIII) oraz W. O. (28 219-28 222, 1116-1122, 28227-28 228, 28268; faktury dla (...) k.6873, 6874 k. 6839; faktury dla Firmy (...) znajdujące się załączniku w postaci żółtego segregatora przekazanego wraz z pismem prokuratora w marcu 2016 roku; dokumentacja dotycząca transakcji między firmą (...) a PPH (...) k. 1483-1499, 1583-1584, 1598-1606, 2592-2801; k. 1595 zestawienie płatności , zamówienia podpisane przez B. z podaniem nazwisk kierowców i numerów samochodów k. 1614; faktury k. 1681-1699 (...) dla (...); faktury dla firmy (...) k. 2096-2141, zestawienia kierowców i firm odbierających stal k. 2586-2587, 2591).

W marcu 2000 roku M. B. (1) wspólnie z A. G. obawiając się ujęcia przez policję wyjechali do Meksyku. Wyjeżdżając zabrali około 185 tysięcy dolarów amerykańskich. Pieniądze te pochodziły z wyłudzeń materiałów hutniczych powyżej opisanych. Z pieniędzy tych nie rozliczyli się z grupą przestępczą.

M. B. (1) przebywał tam przez okres kilku miesięcy, a A. G. pozostał w M. do lipca 2001 roku. B. wyjeżdżając z M. zabrał około 35 000 dolarów amerykańskich.

M. B. (1) w czerwcu 2000 r. powrócił do Polski i nawiązał kontakt z D. P. i R. B. (1), po czym kontynuował działalność przestępczą, biorąc udział w oszustwach przy wykorzystaniu działalności w ramach firmy (...) **z siedzibą w S.** w pobliżu S., a następnie w ramach firmy (...) Spółka z o.o. z siedzibą w D..

Działalność ta była prowadzona przy współdziałaniu z grupą „(...)”.

W 2001 r. M. B. (1) brał udział w prowadzeniu działalności przez kolejne podmioty między innymi **(...) Spółka z o.o. w B. i (...) Spółka z o.o. w S.**, których działalność była prowadzona przy współdziałaniu z grupą T. W. ps. (...).

M. B. (1) działając w ramach (...) grup przestępczych przy wykorzystaniu wyżej wymienionych podmiotów zajmował się zbytem i dystrybucją towarów pochodzących z oszustw. Osobą kierującą oszustwami w ramach tych podmiotów był R. B. (1), który miał decydujące zdanie we wszystkich kwestiach związanych z oszustwami i zbyciem pozyskanych towarów.

Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w D. została zawiązana w dniu 21 września 1998 r. W dniu 22 sierpnia 2000 roku R. B. (1) posługując się przerobionym dowodem osobistym na nazwisko J. S. (3) zakupił tę spółkę.

Podmiot o nazwie (...) zajmował się zamawianiem towarów na przedłużony termin płatności, które były zbywane paserom poniżej ceny zakupu. Działalność tego podmiotu była nadzorowana przez grupę „ożarowską” kierowaną przez R. B. (2), która przejęła większość środków uzyskanych w wyniku działalności tego podmiotu. W działalności tego podmiotu wkład finansowy posiadała także grupa kierowana przez T. W. ps. (...).

Spółka (...) pod kierownictwem R. B. (1) dokonała w okresie od sierpnia do grudnia 2000 roku bardzo wielu oszustw wyludzając przede wszystkim towary spożywcze różnego rodzaju. Towar pochodzący z tych oszustw był rozprowadzany przez grupy paserów na terenie całego kraju., M. B. (1) był jedną z osób odpowiedzialnych za rozprowadzanie towarów na terenie województwa (...). Do ostatecznych odbiorców przekazywał on towar za pośrednictwem swoich paserów. Między innymi takimi paserami byli działający na terenie R. B. Z. (1) prowadzący firmę (...) oraz M. S. (2).

W październiku i listopadzie 2000 r. (...) zakupiła w firmie (...) S.C. **w B.** towar w postaci piwa różnych rodzajów (piwo (...) butelki i puszki, (...), but i puszki, (...)jabłkowy, (...) butelkowy i puszkowy, (...) butelkowe i puszkowe, plastik czerwony i zielony, (...)puszka, (...)) za łączną kwotę 203 102,15 złotych. Tylko za niewielką część zapłacono 10 590,99 złotych. Pozostałej kwoty 192 511,16 złotych nie uiszczono. Piwo to zostało odebrane własnym transportem (...) z oddziału (...) w R.. Dostawy miały miejsce w okresie od listopada do grudnia 2000 roku. Faktury od 31 października 2000 roku do 30 listopada 2000 roku.

(Dowód: zeznania świadka J. M. k. 14 284 –14 285; faktury k. 14303- 14 318, dokumentacja dotycząca transakcji k. 14 319-14 323).

W okresie od 6 listopada do 9 grudnia 2000 roku (...) zakupiła w firmie (...) **w G.** piwo różnych rodzajów (głównie (...) puszka, (...)puszka, (...)puszka) za łączną kwotę 122 988,86 złotych za które nie zapłaciła. Przed główną transakcją za 122.988,46 zł, było kilka wcześniejszych za które dokonano zapłaty.

(Dowód: zeznania świadka S. M. (2) k. 13510-13511, Zestawienie pokrzywdzonych k. 14624, Faktury k. 14704, 13502-13504

Również w okresie od 30 listopada do 12 grudnia 2000 roku (...) zakupiła w firmie (...) Sp. z o.o. **w R.** piwo łącznej wartości 72 672,97 złotych. Za piwo to nie zapłaciła. Wśród zakupionego piwa było piwo (...)puszkowe o pojemności 1 litra charakterystycznie zapakowane w szklany kufel.

(Dowód: zeznania świadka M. P. (1) k. 13 492-13 493; P. P. k. 14 612-14; faktury k. 13495-13498).

Również w listopadzie i grudniu 2000 roku. (...) dokonała oszustwa na szkodę firmy (...) S.C. **w S.** .

Od firmy tej zakupiła piwo łącznej wartości 23 029,63 złotych na podstawie faktur z dnia 16 listopada 2000 r. o numerze (...) na kwotę 8.393,09 zł oraz z dnia 13 grudnia 2000 r. o numerze (...) na kwotę 14.636,54 złotych.

Od firmy (...) zakupiło 250 skrzynek piwa (...) i 126 zgrzewek piwa Tyskie w puszkach.

(...) nie zapłaciła za ostatnią fakturę i część przedostatniej łącznie 15 403 złotych.

(Dowód: zeznania świadka K. B. k. 14 211-14212; dokumenty dotyczące dostaw k. 14 213-14 217) .

Zgromadzony materiał dowodowy pozwala stwierdzić, że jedynie część piwa pochodzącego z wyżej opisanych oszustw została przekazana M. B. (1) do sprzedaży. Nie budzi wątpliwości, że M. B. (1) bez pośrednictwa innych osób sprzedał w grudniu 2000 roku do hurtowni (...) sp z o.o. w R. należącej do S. P. piwo oraz niewielkie ilości win owocowych (1500 sztuk) i nalewek alkoholowych (1360 sztuk). Wszystkie te alkohole pochodziły z oszustw. Dostawy miały miejsce w okresie od 8 do 21 grudnia 2000 roku. M. B. (1) wystawił za te zakupy faktury opatrzone pieczęcią firmy (...) w S.. Na ich podstawie można stwierdzić, że dostawy miały miejsce w okresie od 8 do 21 grudnia 2000 roku a łączna wartość dostarczonego towaru wyniosła 113 435,19 złotych. Wszystkie płatności następowały gotówką. Spośród sprzedanych

S. P. piw były piwa marki Tyskie, (...), (...), (...), (...), (...) (...) (...), (...) puszka 0,5 litra , (...) (...) (...), (...), (...), (...) , (...), (...) butelkowe 0,33 litra, (...) puszka 1 litr, (...) (...) 1 litr, (...) (...) puszka. Piwa takiego rodzaju zostały wyłudzone od podmiotów wyżej wskazanych przy czym tylko charakterystyczne 1 litrowe piwo (...) pakowane w szklany kufel pozwala bez wątpliwości stwierdzić, że było piwem pochodzącym z oszustwa na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. w R.. S. P. kupił takiego piwa (...) różnego rodzaju o łącznej wartości 31 061,97 złotych. Ponadto ilość piwa (...) zakupionego przez (...) dokładnie się zgadza ilością takiego piwa odebranego od pokrzywdzonej spółki (...).

Porównanie cen sprzedaży widniejących na fakturach pokrzywdzonych firm i fakturach zakupowych firmy (...) pozwala stwierdzić, że S. P. kupował piwo od 2 do 28 groszy na sztuce taniej niż cena sprzedaży z pokrzywdzonych firm do (...).

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. P. k. 6699-6701, k. 24 462-24464, 24 465-24 467, 24 525-24526, k. 27 441; faktury zakupu M. od (...) k. 24 443-24 453; częściowo zeznania świadka koronnego M. B. (1) k. 5988- 6000, k. 6001-6006, k. 6127-6139, k. 6140- 6153, k. 6159- 6180, k. 6181-6189, k. 6685-6690, k. 6691-6698, k. 6699-6701 k.27101 – 27 104, k. 20 988 – 20 989).

Ponadto M. B. (1) bezpośrednio sprzedawał towar A. M. (1) prowadzącego hurtownię piwa i napojów w T. oraz korzystał z jego usług przy przeładunku kradzionych towarów.

W listopadzie lub grudniu 2000 roku A. M. (1) kupił od M. B. (1) bez faktury około 12 palet piwa nieustalonej marki o wartości około 10 tysięcy złotych. Piwo to było tańsze o około 10% od tego dostępnego na rynku. Sprzedał je również bez faktury. Następnie miała miejsce kolejna dostawa bliżej nieokreślonych artykułów spożywczych, jakie mieściły się w jednym tirze. Towar ten oskarżony osobiście rozładował wózkiem widłowym na swoim placu i jeszcze tego samego dnia został on zabrany przez nieznaną mężczyznę. Przy tej dostawie przekazał B. puste skrzynki na piwo, za które mieli się później rozliczyć. Kolejna dostawa, jaka została przez M. B. (1) dostarczona do firmy oskarżonego M., to piwo jakie mieściło się na połowie tira. Z tej dostawy M. zatrzymał 10 palet w rozliczeniu za skrzynki, a resztę rozładował na inne auto wskazane przez B.. Również na to piwo nie otrzymał faktury zakupu.

Podsumowując w okresie od października do grudnia 2000 roku **A. M. (1)** zakupił od M. B. (1) nie mniej niż 22 palety nieustalonego piwa o wartości nie większej niż 20 tysięcy złotych oraz pomógł M. B. (1) w zbyciu piwa nieustalonej wartości dokonując jego przeładowania na terenie swojej hurtowni. Towar ten pochodził z przestępstw z przestępstw oszustw dokonanych przy wykorzystaniu podmiotu gospodarczego (...) Sp. z o.o. w D. na szkodę nieustalonych podmiotów.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. M. (1) k. 24 552-24 553, 24 554-24 555, k. 24 562-24 566, k. 24 643-24 646, k. 27 410; częściowo zeznania świadka koronnego M. B. (1) k. 5988- 6000, k. 6001-6006, k. 6127-6139, k. 6140- 6153, k. 6159- 6180, k. 6181-6189, k. 6685-6690, k. 6691-6698, k. 6699-6701 k.27101 – 27 104, k. 20 988 – 20 989).

Natomiast brak jest dowodów, że towary pochodzące z oszustw na szkodę wyżej wymienionych firm zostały zamówione lub choćby trafiły do oskarżonego J. P. (2) (**zarzut XIV pkt 3, 5**).

M. B. (1) w okresie od sierpnia do grudnia 2000 roku odbierał od R. B. (1) część poniżej wymienionych towarów pochodzących z oszustw dokonanych przez grupę przestępczą przy wykorzystaniu firmy (...) na szkodę:

1. Napojów i wód ze Spółdzielni (...) w M. w październiku i listopadzie 2000 roku;
2. Napojów i skoków z (...) Sp. z o.o. w W. w październiku i listopadzie 2000 roku;
3. Napojów i skoków z PP (...) w K. Oddział z siedzibą w R. w listopadzie i grudniu 2000 roku;
4. ogórków konserwowych, pieczarek marynowanych, pieczarek marynowanych, papryki konserwowej, sałatki szwedzkiej z (...)Spółki (...) w Ż. w listopadzie 2000 roku;

5. Konserwowych ogórków i pieczarek z PPHU (...) w R. w listopadzie 2000 roku;
6. w postaci połówki brzoskwiń w syropie w puszcze, koncentrat pomidorowy beczki 200 kg z (...) Sp. z o.o. w K. w listopadzie i grudniu 2000 roku;
7. ogórków konserwowych, kwaszonych, papryki konserwowej, sałatki szwedzkiej, pieczarek z Przedsiębiorstwa (...) w Ż. w listopadzie i grudniu 2000 roku;
8. pralinek czekoladowych wiśnia w czekoladzie, pralinki z winiakiem z koniakiem, irish wiskey z (...) Sp. z o.o. we W. w grudniu 2000 roku i styczniu 2001 roku;

(Dowód: zeznania świadka koronnego R. B. (1) k. 27 966-27 973, k. 27990- 28000, k. 28 007-28 011, 28 023-28 039; zeznania świadków: D. M. k. 14268-14269, T. G. k. 14092-14109; H. N. k. k. 13 946 -13 947; R. C. k. 14042-14053, S. B. k. 13979-13980, M. P. (2) k. 14 125-14 126, M. S. k. 14158-159; dokumentacja związana ze: Spółdzielnią (...) k. 14359-14389, 14691-14697; (...) Sp. z o.o. w W. k. 13748-13763; PP (...) w K. k. 13764-13777, 14014-14034, 14092-14109; (...) Spółką (...) w Ż. k. 13946-13955; PPHU (...) w R. k. 14042-14053; (...) Sp. z o.o. w K. k. 13979-13994, 13995-13999; faktury i wz k.13 982-13 989; faktury, zamówienia (...) k. 14 128-14 134; faktury (...) k. 14 162-14 164).

Brak jest również dowodów, że towary pochodzące z oszustw na szkodę wyżej wymienionych firm zostały zamówione lub choćby trafiły do oskarżonych A. M. (1) (zarzut nr VI pkt 2, 3, 5), J. P. (2) (zarzut XIV pkt 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9), S. P. (zarzut XVI pkt 1, 2, 4, 6).

M. B. (1) i R. B. (1) kolejnych oszustw dokonywali stosując te same metody i zachowując podział ról ale wykorzystując do ich popełnienia podmiot (...) Sp. z o.o. w B..

Firma ta została przejęta przez grupę przestępczą w czerwcu 2001 roku. B. wykorzystywał tę firmę dokonując oszustw działając w ramach grupy przestępczej T. W..

(...) w okresie od 31 lipca 2001 roku do 7 września zakupiła od (...) Spółdzielni (...). Oddział w C. ser żółty różnych gatunków (morski, nadbużański, rodzinny , wiejski, ostrowski, morski i gouda) za łączną kwotę 285 099,45 złotych. Płatności dokonano tylko w kwocie 12 000 złotych. Pozostała kwota 273 099,45 złotych nie została zapłacona.

Ser pochodzący z tego oszustwa został w części sprzedany do hurtowni (...) w R., której współnikiem był oskarżony M. M. (3). Do hurtowni tej sprzedano ser typu gouda i morski. Sprzedaży tej dokonał paser M. B. (1), M. G. (1) poprzez swoją firmę (...). Łącznie w okresie od 20 do 31 sierpnia 2001 roku sprzedał do (...) ser żółty za kwotę 129 586,95 złotych.

Ser sprzedawany przez G. do (...) był od tańszy od 1,99 do 3 na kilogramie. Niższą cenę M. G. (1) tłumaczył tym, że ser pozyskał w wyniku rozliczeń kompensacyjnych.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. M. (3) k. 25 322-25 324, 25 325-25 327, 25 336- 25 342, 25 361- 25 371, 25 766- 25 767, k. 27 439-27 440; zeznania świadków: E. S. (3) k. 28935-o- (...) -o, k. 28803, 28807-28813; M. G. (1) k. 28 595-28 598, 28 623-28 625, k. 9155 -9158, k. 9159-9163, k. 9167-9169, k. 9299-9301, k. 9441-9448, k. 9449-9454, k. 18026-18032, k. 18001-18015, k 18016-18025, k.10857-1086; dokumentacja dotycząca zakupów k. 11 915-11 929; Faktury k. 11 930-11 937; faktury, dowody przyjęcia, potwierdzenie zapłaty od (...) do (...) k. 25 656-25 658; k. 25 616-25 639, 25 647-25 652, 25 656-25 658).

Zarzut XII pkt 3 oskarżonego M. M. (3)

W dniu 14 sierpnia 2001 roku firma (...) zakupiła od firmy (...) .w W. towar w postaci pokarmu dla psów i kotów za kwotę 4 277, 20 złotych. Towar ten dostarczono transportem sprzedającego a kupujący otrzymał całość należności. Następnie w dniu 10 września 2001 r. firma (...) zakupiła od firmy (...) w W. towar w postaci pokarmu dla psów i kotów na podstawie faktury z dnia 10 września 2001 roku na kwotę 6143,34 złotych. Płatności za dostarczony towar

nigdy nie uregulowano. Natomiast w dniach 1 i 2 września 2001 roku M. G. (1) sprzedał do hurtowni (...) karmę dla zwierząt (...) (...) (...) i (...) za łączną kwotę 19 110,42 złotych.

Zatem nie jest możliwe aby towar pochodzący z oszustwa na szkodę firmy (...) został sprzedany do (...), gdyż sprzedaż do (...) miała miejsce 8 dni przed zakupem towaru przez (...) w firmie (...). Poza tym towar ten różnił się asortymentem.

Karma dla zwierząt między innymi takiego asortymentu jaką M. G. (2) sprzedał do (...) była przedmiotem oszustwa przy wykorzystaniu spółki (...) na szkodę Hurtowni (...) w P. do jakiego w dniach 12 czerwca i 7 sierpnia 2001 roku.

Brak jednak dowodów, że karma jaką G. sprzedał we wrześniu 2001 roku do (...) pochodziła z hurtowni (...) w P.. Nawet gdyby tak było to świadczy to tylko o tym, że M. M. (3) nie zlecał takiego oszustwa. Gdyby było inaczej to zamówiony towar od razu trafiłby do jego hurtowni.

Biorąc pod uwagę, że przestępcza działalność grupy przy wykorzystaniu (...) trwała stosunkowo krótko (około 3 miesięcy) to zupełnie nieracjonalnym było przetrzymywanie towaru od 1 do 2 miesięcy.

Podsumowując uznać należy, że żaden z przeprowadzonych dowodów nie wskazuje na to aby towar jaki w dniach 1 i 2 września firma (...) dostarczyła do hurtowni (...) pochodził za przestępstwa.

Oprócz tego, że M. G. (2) w ramach swojej firmy (...) zajmował się paserstwem towarów pochodzących z przestępstw oszustw między innymi dokonywanymi przy wykorzystaniu firmy (...), to prowadził również legalną działalność. Nie można zatem zakładać, że wszystko co sprzedawał do (...) pochodziło z przestępstwa. Wydaje się że w tym przypadku omawiany zarzut postawiono oskarżonemu M. wyłącznie z tego powodu, że w dokumentacji (...) znajdowały się faktury zakupu od firmy (...).

(Dowód: dokumentacja zakupu (...) od (...) wraz z fakturą k. 11 558-11 569, zeznania świadka J. W. k. 11 794-11 795, faktury, dowody przyjęcia, potwierdzenie zapłaty transakcji (...) do (...) k. 25 613-25 615, 25 644- 646).

Zarzut XII pkt 1 oskarżonego M. M. (3).

W dniach 1 i 12 czerwca oraz 7 sierpnia 2001 roku firma (...) zakupiła od Hurtowni (...) w P. słodycze w postaci bombonierek, czekolad, ptasiego mleczka i innych oraz karmy dla zwierząt (...), (...), (...), (...) za łączną kwotę 51.984,34 złotych.

Żaden z dowodów nie wskazuje na to aby słodycze zakupione w tej hurtowni trafiły do (...) nie mówiąc już o tym aby M. M. (3) miał dokonywać zamówienia na takie wyłudzenie.

(Dowód: zeznania świadka J. K. (1) k. 11 769-11 770; faktury k. 11 771-11 775).

Zarzut X i XI oskarżonego M. M. (3).

Oskarżonemu M. zarzucono paserstwo konserw mięsnych o łącznej wartości co najmniej 25 tysięcy złotych. (zarzut X). Ani w treści zarzutu ani w uzasadnieniu aktu oskarżenia nie wskazano kto i na szkodę jakiego podmiotu, dokonał oszustwa z którego konserwy te pochodziły.

Dopiero odczytując akt oskarżenia (k. 26 896) oskarżyciel wskazał, że konserwy pochodziły z (...) spółka z oo w K..

Oskarżonemu M. zarzucono paserstwo konserw mięsnych łącznej wartości co najmniej 16 tysięcy złotych. (zarzut XI). Ani w treści zarzutu ani w uzasadnieniu aktu oskarżenia nie wskazano kto i na szkodę jakiego podmiotu dokonał oszustwa z którego konserwy te pochodziły.

Dopiero odczytując akt oskarżenia (k. 26 896) oskarżyciel wskazał, że konserwy pochodziły z (...) S. A. w R..

W aktach sprawy brak jest dowodów potwierdzających dokonanie oszustwa na szkodę firmy (...) spółka z oo w K.. W toku postępowania sądowego oskarżyciel publiczny wnioskował o dopuszczenie dowodów w tym zakresie jednocześnie oświadczając, że z dowodów tych nie wynika aby oskarżony M. dopuścił się tego czynu.

Wyraźnie należy stwierdzić, że jedynym powodem postawienia tych zarzutów markowi M. był fakt odnalezienia w bazie informatycznej (...) dokumentów potwierdzających przyjęcie na magazyn w dniach 2 i 3 lutego 1999 roku konserw mięsnych od firmy (...) s.c. oraz faktur i dokumentów przyjęcia towarów w postaci konserw mięsnych i pasztetów kupionych od firmy (...) B. Z. (1) w dniach 15 i 18 września 2000 roku. Potwierdził to prokurator na rozprawie w dniu 8 listopada 2011 roku uzasadniając akt oskarżenia po odczytaniu jego zarzutów (k. 26 897).

Podkreślenia wymaga, że podczas przeszukania w firmie (...), które z uwagi na ogromy rozmiar jej działalności ograniczyło się do wyszukiwania w systemach informatycznych spółki danych określonych kontrahentów. M. M. (3) i jego pracownicy aktywnie współpracowali z funkcjonariuszami CBS pomagając w obsłudze komputerów oraz dokonując kopii interesujących ich dokumentów.

Faktur zakupu od (...) sc w lutym 1999 roku nie odnaleziono z tego powodu, że przeszukanie w firmie (...) miało miejsce w dniu 14 marca 2005 roku (k.25 205-25 208) i faktury te zostały w 2004 roku oddane na makulaturę wobec upływu pięcioletniego okresu ich przechowywania.

Z dokumentów przyjęcia (dokumenty przyjęcia, zestawienie zbiorcze k. 25 604-25 605, 25 703 A) dotyczących zakupu od (...) sc w lutym 1999 roku wynika, że 2 lutego 1999 roku od tej firmy (...) zakupiła konserwy mięsne (...) za 13 805,60 złotych a 3 lutego 1999 roku od tej firmy (...) zakupiła konserwy mięsne (...) za 12 723,60 złotych. Łączna wartość tych transakcji to 26 529,20 złotych.

Nawet jeśli konserwy te pochodziły z oszustwa to z zeznań m. G. i wyjaśnień M. M. (3) wynika, że oskarżony nie miał tego świadomości.

Jeśli chodzi o zarzut XI to z uzasadnienia na stronie 83 aktu oskarżenia wniesionego pierwotnie do Sądu do którego to uzasadnienia odwoływał się prokurator na rozprawie w dniu 8 listopada 2011 roku kiedy uzasadniał akt oskarżenia, wynika, że oszustwa na szkodę (...) S. A. w R. dokonała grupa przestępcza wykorzystując działalność (...) kierowana przez R. B. (1). Ze znajdujących się w aktach sprawy dowodów (zeznania świadka J. F. k. 19 320-19 321, dokumentów przekazanych przez pokrzywdzonego k. 19 322-19 330) wynika, że w dniu 28 czerwca 2000 roku (...) zakupił od (...) S. A. w R. konserwy mięsne za kwotę 41 128,49 złotych i nie zapłacił za nie. Były to konserwy produkcji (...) S. A. w R..

Stwierdzić należy, że wbrew twierdzeniom oskarżyciela publicznego, w dokumentacji firmy (...) potwierdzono zakupów takich konserw we wrześniu 2000 roku. Natomiast wynika z nich, że 15 i 18 września 2000 roku od firmy (...) B. Z. (1) zakupiono konserwy mięsne i pasztety produkcji zakładów mięsnych z S. o łącznej wartości 16 043,71 złotych. (Faktury, dowody przyjęcia, potwierdzenie zapłaty, zestawienie zbiorcze k. 25 596-25 601. 25 692).

Wśród dokumentów zakupów przez (...) od firm (...), (...) sc i (...) wynikają jeszcze zakupy w dniu 13 września 2001 roku pasztetu (...).09.2000 za 8955,90 złotych od (...) oraz proszków do prania za 938,92 zł w dniu 31 stycznia 2002 roku od (...). Te zakupy od firm prowadzonych przez paserów M. B. (2) nie zostały „przekute” na zarzuty dla oskarżonego M..

Ponieważ M. B. (1) z szeregu wyłudzeń w ramach firm (...), (...) oraz (...), był winien grupie przestępczej kwotę ok. 100 tysięcy złotych i nie umiał się z tych pieniędzy rozliczyć, postanowił prowadzić przestępczą działalność na własną rękę bez nadzoru grupy.

W tym celu razem z A. G., który wrócił wówczas z Meksyku przejęli firmę (...) Sp. z o.o. . Po przejęciu firma ta działała w S..

Podobnie jak wcześniej M. B. (1) przy wykorzystaniu tej firmy dokonywał oszust zamawiając i odbierając towar na wydłużony termin płatności. Za towar nie płacił i go sprzedawał. Sprzedaży dokonywał za pośrednictwem między innymi M. G. (1), który wcześniej był jego paserem towarów wyłudzonych w ramach grupy przestępczej S..

W ramach tej firmy dokonano następujących oszustw.

Zarzut XII pkt 4 oskarżonego M..

W dniu 19 września 2001 r. została zawarta pomiędzy (...) **Spółdzielnią (...) w Z.** oraz (...) Sp. z o.o. umowa o współpracy, której przedmiotem była sprzedaż artykułów nabiałowych. W oparciu o umowę i zamówienia złożone przez (...) Sp. z o.o. zostały dostarczone przez (...) Spółdzielnię (...) w Z. artykuły nabiałowe takie jak sery twarde i masło łącznej wartości 167 212,93 złotych. Zapłacono tylko 5000 złotych z tej kwoty.

W okresie od 20 września do 15 października 2001 roku nastąpiła dostawa serów do chłodni jakie A. G. wynajął w spółdzielni pszczelarskiej.

Ser ementaler z Z. został w dniach 1 i 2 października 2001 roku sprzedany przez B. Z. (1) prowadzącego firmę (...) łącznie za 26 889,89 zł do hurtowni spożywczej (...), której jednym ze współników był oskarżony M. M. (3). Firma (...) wystawiła 3 faktury 1 października 2001 na kwotę za 11 485,17 złotych oraz 2 października 2001 na kwoty 10 564,75 złotych i 4839,97 złotych. Była to część sera pochodzącego z oszustwa na szkodę (...) Spółdzielni (...).

M. M. (3) ani nikt z hurtowni (...) nie wiedział, że zakupiony ser pochodzi z przestępstwa.

Ser sprzedawany do (...) był o 3,6 zł na kilogramie tańszy od ceny sprzedaży (...) Spółdzielni (...).

Niższą od rynkowej cenę sprzedaży B. Z. (1) tłumaczył faktem pozyskania sera w wyniku kompensaty należności.

(Dowód: Wyjaśnienia oskarżonego M. M. (3) k. 25 322-25 324, 25 325-25 327, 25 336- 25 342, 25 361- 25 371, 25 766- 25 767, k. 27 439-27 440, zeznania świadków: P. P. (4) k. 28 508 -28 509; B. Z. k 8835-8837, 8838-8839, 10854-10856; W. S. k 5821-5822; dokumentacja k. 5797-5809 k. 5 336-5 337; zeznania świadka koronnego R. B. (1) k. 27 966-27 973, k. 27990- 28000, k. 28 007-28 011, 28 023-28 039; zamówienia k. 5245-5251, faktury k. 5260-5266, 5273-5285; dowody przyjęcia, potwierdzenie zapłaty (...) od (...) k. 25 587-25 595).

R. B. (1) i D. P. razem z „żołnierzami” grupy przestępczej odnaleźli M. B. (1) w S.. Po jego pobiciu, grupa zabrała resztę sera i masła pochodzących z oszustwa na szkodę Spółdzielni z Z. i natychmiast sprzedała je do W.. Grupa zastraszyła i podporządkowała sobie B. i jego współpracowników, którzy od tego czasu mieli pracować dla grupy.

(Dowód: zeznania świadków: P. P. (4) k. 28 508 -28 509; R. B. (1) k. 27 966-27 973, k. 27990- 28000, k. 28 007-28 011, 28 023-28 039; D. P. k. 28109 28110, 28 632-28 634).

Już pod kontrolą grupy M. B. (1) przy wykorzystaniu (...) dokonał kolejnego oszustwa.

Zarzut XII pkt 5 oskarżonego M.

W dniu 13 październik 2001 roku (...) **Sp. z o.o.** w R. dostarczyła dla firmy (...) Sp. z o.o. towar na w postaci konserw rybnych (paprykarz szczeciński, śledzie w oleju i pomidorach) wartości 14.525,87 złotych. Za tę dostawę zapłacono 5.600 złotych.

W dniu 25 października 2001 r. dostarczono również konserwy rybne o wartości 28.456,26 złotych. Dalszych płatności już nie było. (...) nie dokonała płatności w kwocie 37.382,13 złotych.

M. G. (1) poprzez swoją firmę (...) 30 października 2001 roku dokonał sprzedaży części konserw rybnych pochodzących z (...) do hurtowni (...) łącznie za kwotę 23 751, 01 złotych.

Konserwy te zostały sprzedane od kilku do kilkudziesięciu groszy taniej na sztuce niż cena zakupu jaką miał zapłacić (...). Niższą cenę od rynkowej Z. tłumaczył faktem pozyskania towaru w wyniku kompensaty należności.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. M. (3) k. 25 322-25 324, 25 325-25 327, 25 336- 25 342, 25 361- 25 371, 25 766- 25 767, k. 27 439-27 440, dokumentacja k. 5566-5572, faktury k. 5580, k. 5581, faktury zakupu (...) od (...) k. 25 653-25 655, 25 609- 25 612).

Zarzut IV oskarżonego D..

Po zatrzymaniu A. G. i R. B. (1) przez Policję w listopadzie 2001 r. M. B. (1) zaprzestał przez okres kilku miesięcy prowadzenia przestępczej działalności. W 2002 r. M. B. (1) ponownie nawiązał współpracę z członkami grupy T. W. ps. (...) i w ramach działalności firmy (...) Spółka z o.o. z Ż. dopuścił się kolejnych oszustw.

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. została zarejestrowana w dniu 21 listopada 2000 roku.

W marcu 2002 roku spółka ta została przejęta przez M. B. (1) i współpracującego z nim K. S. (1).

W dniach 14 i 25 czerwca 2002 roku (...) Sp. z o.o. zakupiła w (...) Spółka z o.o. w Ż. styropianu za łączną kwotę 6 696,74 złotych. Za towar ten nie dokonano płatności.

Styropian ten M. B. (1) osobiście dostarczył W. D. (2) mówiąc, że pochodzi on z przestępstwa. W. D. (2) styropian ten sprzedał bez faktury na terenie P. po cenie niewiele niższej od rynkowej. Po sprzedaży przekazał pieniądze B., który z tych pieniędzy zwrócił mu część jako pokrycie wcześniejszego długu.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) k. 24 743- 24 745, k. 24 746- 24 750, k. 24 754- 24 759, k. 24 761- 24 764, k. 24 774 – 24 777, k. 24 783- 24 787, k. 24 812- 24 813, k. 24 814 B- 24 813 F, k. 26 160- 26 161 k. 27 409; zeznania świadka K. C. k. 17 119-17 121, dokumenty k. 17 122-17 125).

Omówienie i ocena wyjaśnień oskarżonych

Oskarżony **H. B. (2)** w toku postępowania przygotowawczego i sądowego nie przyznał się do stawianych mu zarzutów.

Będąc przesłuchiwanym w dniu 22 listopada 2004 roku (k. 24 682-24 685 tom 128) wyjaśnił, że znał M. B. (1), W. O. i P. C.. Firmę (...) zajmującą się ciągnięciem drutu prowadził od 1995 roku razem z bratem, który zmarł w 2001 roku. Przyznał, że w 2000 roku kupował od M. B. (1), W. O. i P. C. walcówkę z hut (...) o grubości od 5,5 do 11 mm oraz pręty żebrowane nr 14, 15, 16. Wyjaśnił, że faktury zakupu początkowo wystawiane były przez firmę (...), a następnie przez spółki (...) z W.. Zakupy te trwały przez około półtora roku. Łącznie H. B. (2) zakupił kilkanaście samochodów wyżej wymienionych wyrobów hutniczych. Odnośnie prętów wyjaśnił, że nie wie, gdzie były produkowane. Po zakupie trafiały bezpośrednio do odbiorców. Ponadto wyjaśnił, że od P. C. kupował walcówkę, a na fakturach jako sprzedawca figurowała firma (...). Z C. firma (...) handlowała zanim rozpoczęła transakcje z B. i O.. Walcówka pochodziła z huty (...). Łącznie zakupił jej około 5 samochodów. Płatność za dostarczony towar następowała przelewami lub gotówką. Cena całego tego towaru była niższa niż rynkowa, a ponadto towar był dostarczany transportem dostawcy.

Płatności za zakupiony towar dokonywane były zarówno gotówką, jak i przelewem na rachunek bankowy. Termin płatności był uzależniony od możliwości płatniczych firmy (...).

Oskarżony wyjaśnił, że nie wiedział, że zakupywany przez niego towar pochodzi z przestępstw i został wyłudzony, gdyby miał tego świadomość to z wyżej wymienionymi osobami wcale by nie handlował. Jak wyjaśnił osoby te niższą cenę tłumaczyły tym, że w hucie mają odpowiednie kontakty i mogą towar kupić taniej. Współpraca zakończyła się chyba wiosną 2000 roku. Powodem zakończenia współpracy była nieterminowość dostawców i fakt, że nie dysponowali oni towarem jakim firma (...) była zainteresowana.

Zamówienia towaru dokonywane były zarówno u B. jak i O. przy czym częściej u O.. Zamówień tych oprócz oskarżonego dokonywał również jego brat.

Oskarżony B. przyznał również, że na jego plac latem 2000 lub 2001 roku przywożono piwo, napoje, płytki ceramiczne oraz deski. Wyżej wymieniony towar tam rozładowywano lub przeładowywano.

Wyjaśnienia te oskarżony podtrzymał w toku posiedzenia aresztowego (k. 24 686-24 688 tom 128).

Podczas kolejnych przesłuchań (k. 24 723- 24 724 tom 128; k. 26 160 (t.135); k. 27 408) zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym oskarżony H. B. (2) nie przyznał się do stawianych mu zarzutów i odmawiał składania wyjaśnień.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego B.. Są one konsekwentne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka W. O.. Oskarżony przyznał, że ceny kupowanych przez jego firmę towarów były niższe od rynkowych. Jednak analiza dokumentów zakupowych firmy (...) (załącznik nr 1 segregator 5) prowadzi do wniosku, że tylko część walcówki i prętów żebrowanych została zakupiona po cenach niższych niż zakupy z innych firm a różnice te nie były duże.

Należy zwrócić uwagę, że oskarżony nie kwestionuje zakupów od firm (...), T. i (...), jednak nie potwierdza zeznań świadka B. co do tego, że część pieniędzy była mu zwracana gotówką. W dalszej części uzasadnienia odnoszącej się do zeznań świadka M. B. (1) zostanie przedstawione w jaki sposób one się zmieniały. Tu wypada tylko stwierdzić, że początkowo firma oskarżonego B. wskazywana była przez tego świadka jako końcowy odbiorca towaru od paserów. Dopiero później „awansuje” na pasera a nawet członka grupy przestępczej zlecającego konkretne oszustwa. W początkowych wyjaśnieniach i zeznaniach świadek koronny nie wskazuje oskarżonego B. jako członka grupy.

Oskarżona **A. M. (3)** przesłuchiwana po raz pierwszy w dniu 22 listopada 2004 roku (k. 24 843-24 846) wyjaśniła, że nie zna B., C. i M., natomiast kojarzy O. i D.. Przyznała, że W. O. zaproponował jej jedną transakcję zakupu prętów żebrowanych. Ich cena była niższa od rynkowej, gdyż O. tłumaczył, że pręty pozyskał za długi. Nie była to jednak znacząco niższa cena. Doszło do jednej transakcji zakupu prętów w ilości około 20-24 ton. Transport prętów należał do kupującego. Nie pamiętała sposobu płatności. Jak wyjaśniła jej firma (...) była i jest dużą hurtownią działającą na rynku od 1982 roku i jest kontrahentem dużych hurtowni z terenu śląska i okolic. Transakcja z O. została wprowadzona do dokumentacji księgowej jej firmy. Na okazanych jej zdjęciach rozpoznała wyłącznie O.. Wyjaśnienia te podtrzymała podczas posiedzenia aresztowego (k. 24 847- 24 852) w dniu 23 listopada 2004 roku.

Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 21 stycznia 2005 roku (k. 24 862- 24 865) również nie przyznała się do stawianych jej zarzutów. Wyjaśniła, że jej rola w firmie była marginalna i sprowadzała się do wypisywania faktur oraz wyszukiwania kontrahentów. Decyzje w firmie podejmował mąż P. M. (2). Osobą znającą specyfikę i taką, która mogła opiniować była pracownica M. K. (2). Kompensaty należności towarem zdarzały się i nie było to coś nadzwyczajnego. Transakcja z O. była marginalna. O. wypłacała gotówką i to było zakwestionowane podczas jednej z kontroli skarbowych. Pręty były odbierane z huty transportem firmy (...). Jakiś miesiąc później O. przypadkowo spotkany na ulicy proponował jej znowu pręty, ale nie była zainteresowana, bo pręty mieli w magazynie.

Wyjaśnienia te podtrzymała podczas kolejnych przesłuchań (k. 24 949- 24 950, k. 26 196).

W toku postępowania sądowego (k. 27 407-27 408) oskarżona nie przyznała się do stawianych jej zarzutów, odmówiła składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania jednocześnie podtrzymała wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego. Dodała jedynie, że w postępowaniu przygotowawczym bezskutecznie domagała się konfrontacji z M. B. (1), a nawet przebadania na wariografie.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej A. M. (3). Są one konsekwentne oraz znajdują potwierdzenie nie tylko w zeznaniach świadków G. A. i M. K. (2), ale również W. O.. Sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonej oraz zeznaniami wyżej wymienionych świadków są zeznania świadka koronnego M. B. (1).

Oskarżonej A. M. (3) zarzucono popełnienie czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk. (czyn opisany w punkcie VIII części wstępnej wyroku) oraz czynu z art. 258 § 1 kk. (czyn opisany w punkcie IX części wstępnej wyroku) .

Pomijając kwestię bardzo ogólnego opisu tych czynów z którego to opisu nie wynika ani z kim konkretnie miała współdziałać w jakiej zorganizowanej grupie przestępczej ani nawet jaki konkretnie towar miała nabyć, to wyraźnie należy stwierdzić, że z żadnego dowodu, nawet z zeznań świadka koronnego M. B. (1) nie wynika aby A. M. (3) komukolwiek zakomunikowała lub choćby dała do zrozumienia, że zakupi towar określonego rodzaju jeżeli taki zostanie pozyskany z przestępstwa. Takiego dowodu po prostu nie ma.

Być może formułując taki zarzut uznano, że skoro na jakimś etapie składania zeznań, świadek koronny M. B. (1) zeznał, że wszystkie oszustwa dokonywane były na konkretne zamówienia, to skoro towar z takiego dokonanego oszustwa trafił do określonej osoby to osoba ta odpowiada za współudział w oszustwie. Nawet gdyby zeznania świadka koronnego M. B. (1) były prawdziwe, to takie rozumowanie należałoby uznać za zbyt daleko idące uproszczenie nie pozwalające na przypisanie takiej osobie współudziału w konkretnym oszustwie.

Z żadnych dowodów, nawet z zeznań M. B. (1) nie wynika, że do firmy (...) A. M. (3) trafił towar o wartości „co najmniej 202 000 złotych”. Oskarżyciel publiczny w żaden sposób nie wskazał w jaki sposób taka kwota została wyliczona i jakiego materiału dowodowego ma wynikać, że towar co najmniej takiej wartości trafił do oskarżonej.

Na stronie 96 uzasadnienia aktu oskarżenia wskazano jakoby M. B. (1) zeznał, że oskarżona A. M. (3) nabyła towary pochodzące z oszustw dokonanych przy wykorzystaniu (...)” „na szkodę (...) na łączną kwotę 11.000 zł, na szkodę (...) w K. na łączną kwotę 50.000 zł” oraz przy wykorzystaniu działalności podmiotu o nazwie Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o. „na szkodę (...) w K. na łączną kwotę 25.000 zł, na szkodę (...) w P. na łączną kwotę 44.000 zł, na szkodę (...) w W. na łączną kwotę 25.000 zł, na szkodę (...) w K. na łączną kwotę 25.000 zł, na szkodę Huty (...) SA w S. na łączną kwotę 22.000 zł.”

M. B. (1) takich zeznań nie złożył. W swoich zeznaniach spośród wymienionych wyżej firm wymienia Hutę (...) oraz (...) w W. twierdząc, że towar pochodzący z oszustw na szkodę tych podmiotów między innymi trafił do firmy (...) A. M. (3). Nie wskazywał przy tym wartości ani rodzaju towaru. Nazwy pozostałych pokrzywdzonych firm nie padają w kontekście przyjmowania lub zakupu pochodzących od nich towarów przez oskarżoną.

Podobnie jak w przypadku innych oskarżonych trudno jest oprzeć się wrażeniu, że formułując zarzuty co do oskarżonej A. M. (3) przypisano jej zakup części z firm jakie produkowały bądź handlowały takim samym asortymentem towarów jak firma (...).

Pomimo tego A. M. (3) zarzucono zakup towarów o wartości 11 tysięcy złotych pochodzących z oszustwa na szkodę firmy (...).

Jak już wyżej napisano, będący przedmiotem oszustwa na szkodę tej firmy towar to płyty kartonowo-gipsowe. Nawet świadek B. nie zeznał aby oskarżona odbierała towar jakim jej firma nie handlowała.

Faktem jest jednak, że firma (...) w marcu 2000 roku zakupiła od firmy (...) pręty żebrowane w ilości 24 ton o łącznej wartości 25 835,51 złotych.

Nie ulega wątpliwości, że towar ten pochodził z oszustwa dokonanego przy wykorzystaniu podmiotu P.P. H. U. (...) Spółka z o.o. w W. na szkodę (...) w W..

W ocenie Sądu nawet w tym przypadku nie można mówić o popełnieniu przez oskarżoną przestępstwa paserstwa nawet nieумыślnego.

Z zeznań W. O. jednoznacznie wynika, że zarówno on sam jak i osoby którym oferował na prośbę B. zakup towaru nie wiedziały, że pochodzi on z przestępstwa. Co do niższej ceny towaru, to firma (...) zapłaciła 980 złotych za tonę

netto podczas gdy PPHU (...) miała zapłacić pokrzywdzonej spółce 1110,65 złotych. Zatem firma oskarżonej płaciła o około 11 % niższą cenę. Jednak nie wiadomo jaka w tamtym czasie była cena rynkowa w okolicach C.. Jest całkiem możliwe, że była one niższa niż cena jaką miała otrzymać pokrzywdzona spółka od PPHU (...). Po pierwsze grupa przestępcza nie mając zamiaru płacenia za towar mogła uzgodnić cenę zakupu nawet wyższą niż ogólnie obowiązująca licząc, że atrakcyjna cena skłoni kontrahenta do wydania towaru z terminem płatności. Po drugie zbywanie przez grupę przestępczą od dłuższego czasu, dużych ilości towaru w okolicach C. mogło obniżyć jego cenę na rynku. Pamiętać należy, że w okresie marca 2000 roku grupa przestępcza tylko od pokrzywdzonego (...) w W. odebrała pręty żebrowane o wartości ponad 1 miliona złotych i towar ten był przez grupę sprzedawany na terenie (...). Ponieważ firma oskarżonej towar zakupiła pod koniec miesiąca marca 2000 roku i były to jedne z ostatnich partii towaru pochodzących od pokrzywdzonej spółki. Można zatem przypuszczać, że cena towaru na lokalnym rynku była niższa niż wcześniej. Świadkowie O. i K. zeznali, że oferowana cena była niewiele niższa niż obowiązująca wówczas na rynku a tłumaczono ją tym, że towar pochodzi z kompensat, co było wiarygodne. Odbiór prętów nastąpił od producenta Huty (...), własnym samochodem firmy (...) po wcześniejszym zgłoszeniu zarówno nazwiska kierowcy jak i numeru rejestracyjnego pojazdu.

Z dokumentów pokrzywdzonego wynika, że odbiór prętów bezpośrednio z huty poprzedzony był zamówieniem podpisanym przez B. z podaniem nazwisk kierowców i numerów samochodów (k. 1614). W zamówieniu z 24 marca 2000 wskazano jako odbiorcę G. A. i samochód o numerze (...) a odbiór nastąpił w dniu 28 marca 2000 roku.

Jasno z powyższego wynika, że na wszelkie okoliczności transakcji nie mogły wzbudzać podejrzeń. Wiarygodnie wytłumaczono nieco niższą cenę towaru, zamówienie było poprzedzone zaanonsowaniem z kilkudniowym wyprzedzeniem samochodu i jego kierowcy i wreszcie odbiór następował bezpośrednio u producenta prętów.

Na końcu wreszcie należy podnieść, że A. M. (3) choć formalnie była właścicielką firmy to praktycznie decyzje podejmował jej mąż P. M. (2), który faktycznie firmą kierował. Również w tym przypadku to on podjął decyzję o zakupie prętów.

Oskarżony **M. M. (3)** przesłuchiwany po raz pierwszy w dniu 15 marca 2005 roku (k. 25 322 - 25 324 t. 131) nie przyznał się do stawianych mu zarzutów. Oświadczył, iż nie zna wymienionych w zarzutach firm (...) Sp. z o. o. i (...). Nie zna również M. B. (1) ani B. Z. (1). W oddziale firmy (...) w C. był tylko na jej otwarciu. Podał, iż zna M. G. (2), z którym rozmawiał na temat zakupów z firmy (...) art. spożywczych takich jak karma dla psów, sery twarde, konserwy. Współpraca z firmą (...) trwała od 20 sierpnia 2001 roku do 30 października 2001 roku, a nazwa tej firmy pojawiła się w toku przeszukania jego firmy. Za dostarczany towar płatność odbywała się gotówką, a ceny były niższe o około 5-10% od rynkowych. Warunki współpracy ustalił na samym początku z G. i towarzyszącym mu mężczyzną, którego w trakcie przesłuchania rozpoznał na zdjęciu. Okazał się nim Z.. Później widywał ich jedynie sporadycznie, bo obsługiwani byli przez jego pracowników. Częściej widywał Z. niż G.. Niskie ceny tłumaczyli mu tym, że współpracują z szeregiem zakładów produkcyjnych i za ich długi otrzymują produkty po niższych cenach. Tłumaczył, że takie zjawisko nie jest niczym dziwnym, bo taka kompensata występuje w obrocie.

Przesłuchiwany w tym samym dniu podczas posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania (k. 25 325-25 327 t. 131) podtrzymał złożone wyjaśnienia. Podał, iż firma (...) jest dużą firmą, posiadającą 12 oddziałów w różnych rejonach Polski i zatrudniającą około 300 pracowników. Podał, że w latach 1997 – 2003 mieli 6 lub 7 napadów z bronią w rękę i uważa, że dlatego przedstawiono mu zarzut udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, czego zupełnie nie rozumie.

W toku kolejnego przesłuchania w dniu 20 kwietnia 2005 roku (k. 25 336 - 25 341 t. 131) podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia i złożył kolejne, w których opisał rozwój spółki (...) podając, iż w ciągu roku firma nabywa towar o wartości około 200 milionów złotych, a w swym asortymencie posiada około 10 tysięcy pozycji, które nabywa od około 550 podmiotów gospodarczych. Wyjaśniał, iż firma jest atrakcyjnym partnerem, a w swojej bazie ma 7 200 klientów. W firmie (...) był odpowiedzialny za tzw. dział handlowy i dział finansowy, a swoje obowiązki wykonywał zawsze w W.. Ponadto podał, iż nigdy nie prowadzono rozmów handlowych poza siedzibą firmy. Wszystkie towary kupowano z

fakturami, a nabycie bez faktur było niemożliwe, bo wymagałoby wtajemniczenia ok. 15 osób z uwagi na organizację firmy. Również system używany w firmie (...) do operacji handlowych i finansowo-księgowych nie pozwalał na wciągnięcie do ewidencji magazynowej towaru, na który nie posiadano faktury lub dokumentu dostawy. Wyjaśniał, iż w trakcie przeszukania był pytany przez funkcjonariuszy CBS o firmy, z którymi w ogóle nie współpracował, a podczas szukania tychże firm w komputerowej bazie danych, policjanci zainteresowali się firmami, o które wcześniej nie pytali.

Ponadto ponownie potwierdził, iż nie współpracował z firmami (...) i(...) Uszczegółowił, jak firma (...) rozpoczęła współpracę z M. G. (2) podając, iż jeden z pracowników po przeprowadzonych negocjacjach przedstawił mu ofertę firmy (...), a ponieważ była ona atrakcyjna cenowo, rozpoczęli współpracę, przy czym wcześniej polecił działowi handlowemu sprawdzenie dokumentów rejestrowych tej firmy, to jest NIP-u i wpisu do ewidencji. M. G. widywał tylko w siedzibie firmy (...) wraz z drugim mężczyzną, którym okazał się być B. Z., a którego personaliów wówczas nie znał, a którego rozpoznał na tablo fotograficznym w trakcie pierwszego przesłuchania. Potwierdził, że rozliczenia między nimi odbywały się zawsze gotówką, co wynikało z braku wzajemnego zaufania. Potwierdził również, iż oferta była dobra cenowo, gdyż towar oferowany przez M. G. i B. Z. był odbierany za wzajemne zobowiązania współpracujących z nimi firm.

M. M. rozpoznał na okazanych mu zdjęciach J. P. (1) S. P., których pierwszy raz widział w dniu 15.03.2005 r. w Sądzie Rejonowym w K. i w transporcie do Aresztu Śledczego w G..

Ponadto podczas przesłuchania tłumaczył na czym polegały zasady promocji cenowych stosowane przez (...) wyjaśniając, iż ceny były obniżane do 20% i przedstawiane w gazetce promocyjnej obowiązującej przez dwa tygodnie. Stosowali również cyklicznie promocje dotyczące towarów od danego producenta, bądź jednego towaru, jak i promocje okazjonalne związane ze świętami. Firma stosowała również stałe rabaty dla klientów do 6%.

Podczas słuchania w dniu 3 czerwca 2005 roku (k. 25 343 - 25 348 t. 131) podtrzymał w całości swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Tłumaczył podając przykłady, na czym polegały zasady kompensat oraz że wynikały one z pojawienia się na rynku dużych marketów, które oferowały towary w bardzo niskich cenach. Na wszystkie kompensaty firma (...) miała zawarte stosowne umowy. Ponownie potwierdził, iż rozliczenia z firmą (...) za dostarczony towar, odbywały się gotówkowo w kasie spółki (...).

W trakcie przesłuchania w dniu 24 czerwca 2005 roku (k. 25 361 - 25 366 t. 131) wyjaśniał, iż w 1999 roku firma (...) była spółką trzech osób – J. C. (1), T. H. (1) i jego. Decyzje dotyczące spółki podejmował tylko on i J. C.. T. H. prowadził wówczas firmę (...) s. c., której udziałowcami były żony całej ich trójki. Szczegółowo opisał organizację i funkcjonowanie firmy (...). Wyjaśniał, iż M. G. i B. Z. miał poznać latem lub jesienią 1999 roku. Zależało im na płatnościach gotówką w dniu dostawy. Z dokumentów jego firmy okazywanych przez CBS wynikało, że współpraca z G. miała miejsce w 1999 i 2001 roku. Wyjaśniał, że w (...) zwracano uwagę, aby towar zamawiać w małych ilościach, a często, co pozwalało monitorować sprzedaż i zapobiegać przeterminowaniu towaru. Dlatego też ilość dostaw od firmy (...) G. i B. Z. była częsta, przy czym dostawy były niewielkie.

Podczas konfrontacji z M. B. (1) w dniu 7 lipca 2005 roku (k. 25 367 - 25 371 t. 131) M. M. (3) podkreślił, iż nie znał wcześniej M. B. i nigdy się z nim nie spotykał. Zwrócił uwagę, że z dokumentacji firmy (...) wynika, że płatności dla M. G. były terminowe i w dniu dostawy. B. twierdził, że widywał M. w siedzibie (...) i kilkakrotnie w knajpie w rynku w R. podczas wspólnego spotkania w sprawie płatności, na którym oprócz nich był M. G.. M. temu przeczy i mówi, że codzienne płatności (...) wynosiły 500 tys. i płatności wobec G. nie były problemem. M. ponownie podał, iż wszystkie spotkania z kontrahentami miały miejsce tylko i wyłącznie na terenie jego firmy i do żadnych spotkań poza siedzibą firmy nie dochodziło.

Podczas przesłuchania w dniu 6 kwietnia 2009 roku (k. 25 766 - 25 767 t. 132) M. M. (3) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

W trakcie postępowania sądowego (k. 27 439 - 27 440) oskarżony nie przyznał się do stawianych mu zarzutów i odmówił składania wyjaśnień, jednocześnie podtrzymał wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Podał, iż proponował w pismach kierowanych do Prokuratora, aby przesłuchano go przy użyciu wariografu, ale nie zostało to uwzględnione.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. M. (3). Są one konsekwentne i spójne. Znajdują potwierdzenie w dokumentacji finansowo-księgowej spółki (...) oraz w zeznaniach świadków M. G. (2) (k. 28 595-28 598, 28 623-28 625, k. 9155 -9158, 9159-9163 k. 9167-9169 k. 9299-9301 k. 9441-9448 k. 9449-9454 k. 18026-18032 k. 18001-18015 k 18016-18025 k.10857-10860), B. Z. (1) (k 8835-8837, 8838-8839, 10854-10856) oraz J. C. (1) k. 28 658-28 660.

Faktem jest, że firma (...), której współwłaścicielem był M. M. (3) zakupiła towary pochodzące z przestępstw na szkodę takich podmiotów jak (...) Spółdzielnia (...) w O., Podhalańska Spółdzielnia (...) w Z. oraz (...) w R..

Towary te zakupiła od firm (...) (...) i B. Z. (1) ((...)).

Jednak M. M. (3) wyrażając zgodę na zakup tych towarów nie miał świadomości, że mogą one pochodzić z przestępstwa. Nie zmienia tej oceny fakt, że zakupywany towar był oferowany po cenie niższej od 5 do 10 % od ceny rynkowej. M. M. (3) w swoich wyjaśnieniach przytoczył szereg przykładów nabywania towarów po cenie niższej od rynkowej wynikających z uwarunkowań ekonomicznych, akcji promocyjnych, wprowadzania towaru na rynek wreszcie kompensowania należności podmiotów gospodarczych towarem.

W końcu lat dziewięćdziesiątych i na początku XXI wieku takie rozliczenia były w Polsce dość popularne. Potwierdza to nie tylko świadek C. ale również zeznają a ten temat świadkowie koronni M. B. (1) i R. B. (1), którzy w ten sposób regulowali swoje należności. Towary oferowane w ramach kompensaty musiały być tańsze od ceny rynkowej bo dopiero wówczas były atrakcyjne dla kontrahenta który mógł je łatwo sprzedać odzyskując pieniądze a nawet osiągając dodatkowy zysk. Świadek G. potwierdza, że wszystkim swoim kontrahentom (w tym i firmie (...)) mówił, że oferowany przez niego towar pochodzi z kompensat choć w rzeczywistości wiedział, że pochodzi z oszustw.

W tym miejscu należy zauważyć, że M. M. (3) tylko przy pierwszej dostawie konserw mięsnych w lutym 1999 roku miał osobisty kontakt z M. G. (2) i wyraził zgodę na tę transakcję. Pozostałe transakcje zarówno G. jak i Z. uzgadniali z kierownikami poszczególnych działów hurtowni w zależności od tego jaki towar mieli do zaoferowania.

Wynika to nie tylko z wyjaśnień oskarżonego M. ale również w sposób wyraźny i jednoznaczny z zeznań M. G. (2), B. Z. (1) oraz J. C. (1). B. Z. (1) zmarł i odczytano jego wyjaśnienia i zeznania w których dość lakonicznie odnosił się do transakcji z firmą (...). Jednak M. G. (2) przesłuchiwany na rozprawie wyraźnie stwierdził, że to on był paserem a firma (...) jednym z ostatecznych odbiorców towaru nieświadomym jego przestępczego pochodzenia. M. G. (2) wszystkich swoich odbiorców zapewniał, że oferowany przez niego towar jest nieco tańszy, gdyż uzyskał go z kompensat węglowych. Warto przytoczyć fragment zeznań M. G. (2): „Ja stwarzałem pozory całkowitej legalności pochodzenia tego towaru otrzymanego od B. i od B., gdyż ja prowadziłem firmę i gdybym powiedział swoim kontrahentom, że towar pochodzi z przestępstwa to nie byliby nim zainteresowani, tym bardziej że towar jaki brali był wartości 20 – 30 tys. zł a osoby te prowadziły duże hurtownie. Ja sprzedawałem ten towar do hurtowni z rejonu R. i nigdy kontrahentów nie wyprowadzałem w szczegóły pochodzenia tego towaru. [...] „Osobom którym sprzedawałem ten towar mówiłem, że dlatego towar jest tańszy gdyż zajmuje się również handlem węglem a towar ten pochodzi z kompensat węglowych. Towar uzyskany od B. i od B. sprzedawałem wszystkim hurtowniom spożywczym z rejonu R. i nie tylko R., wszystkim jak leciało, nie potrafię przypomnieć sobie hurtowni. Jeździłem w trasę, jak tylko zauważyłem jakąś hurtownię to tam zajeżdżałem i oferowałem towar.”.

Podobnie jak pozostałym oskarżonym, M. M. (3) zarzucono, że nie tylko kupował towar pochodzący z oszustw (zarzuty X i XI) ale je zlecał wskazując konkretnych pokrzywdzonych (zarzut XII).

W uzasadnieniu aktu oskarżenia (k. 95-96) ogólnikowo wskazano, że z zeznań świadka koronnego M. B. (1) wynika iż M. M. (3) nabył towary pochodzące z przestępstwa. Co do zasady to prawda, że świadek B. takie zeznania złożył. Jednak szczegółowa analiza tych zeznań nie pozwala na ustalenie, że M. M. (3) zlecił dokonanie oszustw akurat na szkodę podmiotów wymienionych w punkcie XII części wstępnej wyroku.

B. firmę (...) na początku swoich wyjaśnień i zeznań wskazywał jako ostatecznego nabywcę towarów pochodzących z przestępstw dokonywanych przez grupę przestępczą. Dopiero w zeznaniach składanych od 2005 roku (już posługując się nazwiskiem M. M. (3)) twierdził, że towar jakie do niego trafiały były wcześniej zamawiane poprzez wskazanie pokrzywdzonego jaki miał zostać oszukany. Nigdy jednak B. nie wskazał jakiegokolwiek podmiotu którego oszukanie miał zlecić oskarżony M.. Nie wymienił również żadnego innego pokrzywdzonego wytypowanego do oszustwa przez kogośkolwiek z oskarżonych. Również od pewnego momentu składania swoich zeznań świadek B. zaczął określać M. M. (3) jako członka zorganizowanej grupy przestępczej. Nie wiadomo zatem na jakiej podstawie dokonano rozróżnienia, kwalifikując część czynów zarzucanych temu oskarżonemu jako paserstwo a pozostałe jako oszustwo. Ocena zeznań świadka B. zostanie dokonana w dalszej części uzasadnienia. Tu zaś zostaną przedstawione argumenty dlaczego oskarżonemu M. nie można przypisać popełnienia zarzucanych mu czynów.

O tym, że konkretne oszustwa dokonywane były pod konkretne zamówienie oprócz świadka B. w równie ogólny sposób zeznaje świadek B.. Jednak również on nie wskazuje żadnego choćby przykładu takiego zamówienia jeśli chodzi o oskarżonych.

Twierdzenie takie jest odosobnione a z innych dowodów wynika wprost, że grupa przestępcza miała być problemy ze zbytem wyludzonego towaru. Wyjaśnia o tym oskarżony D. opisując jak proszono go o pomoc w zbyciu towarów spożywczych na giełdzie w K. co się jednak nie udało z powodu braku zainteresowania mimo atrakcyjnej ceny. Zeznaje o tym M. G. (2) twierdząc, że B. i B. wciskali towar i kazali się z niego rozliczać. Również inni świadkowie zeznają o kłopotach ze zbytem towarów.

Warto przytoczyć fragmenty zeznań M. G. (2).

„Ta współpraca z B. i z B. polegała na tym, że oni dzwoniли do mnie, mówili że mają określony towar, czy jestem nim zainteresowany i jeśli byłem to przywozili mi go a ja za niego płaciłem.”

Z kontekstu całości zeznań tego świadka jak i z zaprezentowanego cytatu wynika, że „zleceń oszustw” nie było od żadnego z oskarżonych. Być może B. dysponując wieloma paserami przypuszczał jaki towar łatwiej będzie sprzedać i przekazywał to B. i stąd ten był przekonany, że oszustwa są pod konkretnego odbiorcę.

Z całości zeznań świadka G. wynika, że żaden z jego odbiorców nie wiedział, że oferowany do sprzedaży towar pochodzi z przestępstwa. Dobitnie wynika to z przytoczonych cytatów.

O ile zeznania M. B. (1) dotyczące oskarżonego M. są ogólnikowe i mało konkretne, to wyjaśnienia oskarżonego M. są bardzo konkretne i wskazują na oczywiste sprzeczności zeznań B. z materiałem dowodowym.

Jest to szczególnie widoczne podczas konfrontacji tych osób (k. 25 361-25 371). Podczas tej czynności procesowej, B. wręcz stwierdził, że oskarżonego znał, a na dodatek oskarżony wiedział kim B. jest i jaką rolę pełni. Pomijając fakt, że nigdy wcześniej B. tak nie zeznawał, to dodatkowo pozostaje to w oczywistej sprzeczności z jego wcześniejszymi zeznaniami, w których twierdził, że G. nie chciał nikogo do M. dopuszczać gdyż on dobrze płacił. Skoro M. dobrze płacił, to co najmniej zdziwienie musi budzić opisywane przez B. spotkanie w (...) kawiarni, które miało rzekomo uwiarygodnić G. przed B. i S., że nie rozlicza się z nimi bo M. zalega mu z płatnościami.

Oskarżony M. i świadek G. zaprzeczają aby takie spotkanie miało miejsce. Z materiału dowodowego w postaci faktur oraz zeznań G. i Z. wynika, że za towar dostarczany do (...) płacono gotówką w dniu dostawy. B. twierdzi, że płacono przelewami a część pieniędzy G. wypłacał i w gotówce zwracał M..

Zatem zupełnie nielogicznym jest aby M. miał spotykać się z G. w kawiarni, celem omówienia płatności jakie były uregulowane. Zupełnie kuriozalne jest twierdzenie świadka B., że w kawiarni siedział przy sąsiednim stoliku (mimo rzekomej znajomości z M.) gdyż „przemawiały za tym względy bezpieczeństwa”.

Powyższe okoliczności świadczą o tym, że opisywane przez świadka B. spotkanie jest kolejnym jego wymysłem.

W latach 1999-2001 firma (...) była jedną z największych hurtowni spożywczych na terenie południowej Polski. Jest zupełnie oczywiste, że gdyby M. M. (3) był członkiem grupy przestępczej zajmującym się wprowadzaniem do obrotu towarów pochodzących z przestępstw, to rozmiar prowadzonej działalności przez firmę jakiej był współwłaścicielem, był na tyle duży, że grupa mogłaby odbierać większość artykułów spożywczych pochodzących z przestępstw a być może nawet wszystkie. Tymczasem, jak wynika z zestawień obrotów firmy (...) za lata 1999-2002 (k. 25 451 - 25 502 tom 131, 25 660-25 737 tom 132), wprowadzony do spółki (...) towar pochodzący z przestępstw stanowił nikłą część jej obrotów. Z zestawień tych (za 2001 k. 25 672-25 683; za 2002 k. 25 660-25 671; za 2000 k. 25 684-25 696; za 1999 k. 25 696-25 709) wynika, że łączny obrót (...) z firmami (...) i (...) kształtował się maksymalnie do 2 promili łącznego rocznego obrotu. Również ilość kupowanych od firm M. G. i B. Z. towarów w porównaniu do towarów tego samego rodzaju dostarczanych przez innych kontrahentów nie była znaczna.

Argumentem przemawiającym za wiarygodnością wyjaśnień M. M. (3) jest również to, że dokumenty przyjęcia towaru do (...) zawierają dokładniejszy niż na fakturach (wystawianych przez (...) i (...)) opis produktów będących przedmiotem transakcji.

Powszechną wśród paserów prowadzących działalność gospodarczą praktyką jest wystawianie faktur ogólnie opisujących dostarczany towar co ma utrudnić stwierdzenie jego przestępczego pochodzenia. Tak właśnie jest opisywany towar sprzedawany do (...) przez M. G. (2) i B. Z. (1).

Natomiast na dokumentach wewnętrznych (...) dokumentujących przyjęcie towaru, towar jest dokładnie opisany z określeniem producenta, szczegółowego asortymentu i gramatury. Dla przykładu jeżeli na fakturach (...) i (...) jest pozycja ser twardy to w dokumencie wewnętrznym przyjęcia jest „ser morski (...) kawałki” z podaniem wagi i analogicznie na fakturze „konserwa rybna” w dokumencie przyjęcia „Konserwa rybna (...) paprykarz szczeciński”, Konserwa rybna (...) śledź po gdańsku”. Na marginesie należy wskazać, że to właśnie szczegółowy opis towaru znajdujący się w dokumentach przyjęcia firmy (...) pozwolił na dokładne stwierdzenie jaki towar (...) i (...) sprzedały do (...) a porównanie z pozycjami sprzedaży faktur wystawionych przez pokrzywdzonych pozwoliło na ustalenie źródła pochodzenia tego towaru. Zdaniem Sądu gdyby oskarżony M. popełnił zarzucane mu przestępstwa to zadbałby o to aby zanonimizować kupowany towar w sposób nie pozwalający na ustalenie, że pochodzi on od pokrzywdzonych firm, tym bardziej jeśli sam miał firmy te typować do dokonania oszustw.

Z zeznań M. S. (2) (25 160-25 163) wynika, że Z. próbował w jednej z hurtowni spółki (...) sprzedać ser z Z. ale jego część była zepsuta i kiedy się to z tego powodu nie udało, próbowali ten sam ser sprzedawać w innych punktach (...). Świadczy to o tym, że M. M. (3) nie zlecał takiego wyłudzenia.

Oskarżony **A. M. (1)** przesłuchiwany po raz pierwszy w dniu 22 listopada 2004 roku (k. 24 552-24 553) nie przyznał się do stawianych mu zarzutów. Zaprzeczył, aby znał M. B. (1), W. O., P. C., S. M. (1) i W. D. (3). Przyznał, że prowadzi hurtownię napojów i napojów alkoholowych. Zaprzeczył jednak temu, aby kiedykolwiek miał nabywać towary pochodzące z przestępstwa.

Przesłuchiwany następnego dnia podczas posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania (k. 24 554-24 555) podtrzymał wyjaśnienia z dnia poprzedniego.

Podczas kolejnego przesłuchania jakie miało miejsce w dniu 4 stycznia 2005 roku (k. 24 562 - 24 566) w dalszym ciągu nie przyznał się do stawianych mu zarzutów. Jednak odpowiadając na pytania potwierdził swoją znajomość z M. B. (1) (którego rozpoznał na okazanych zdjęciach). Wcześniej nie kojarzył jego nazwiska tylko imię. Przyznał, że w 2000 roku od M. B. (1) kupił około 12 palet piwa o wartości około 10 tysięcy złotych. Piwo to było tańsze o około 10% od tego dostępnego na rynku. Faktury nie otrzymał choć B. obiecał, że fakturę mu wystawi. Sprzedał je również bez faktury. Przyznał, że następnie miała miejsce kolejna dostawa bliżej nieokreślonych artykułów spożywczych, jakie mieściły się w jednym tirze. Towar ten oskarżony osobiście rozładował wózkami widłowymi na swoim placu i jeszcze tego samego dnia został on zabrany przez nieznaną grupę mężczyzn. Przy tej dostawie przekazał B. puste skrzynki na piwo, za które mieli się później rozliczyć. Wtedy dał B. skrzynki na piwo i umówili się, że rozliczą się przy następnej dostawie

za piwo. Kolejna dostawa dotyczyła tira z ładunkiem żółtego sera. Również dokonał rozładowania towaru, który tego samego dnia został z jego posesji zabrany przez nieznaną mu mężczyzn. Kolejna dostawa, jaka została przez M. B. (1) dostarczona do firmy oskarżonego M., to piwo jakie mieściło się na połowie tira. Z tej dostawy M. zatrzymał 10 palet w rozliczeniu za skrzynki, a resztę rozładował na inne auto wskazane przez B.. Również na to piwo nie otrzymał faktury zakupu. Kolejna dostawa jaką M. B. (1) wysłał na posesję oskarżonego zawierała puree ziemniaczane, które było załadowane na jednego tira. Również w tym przypadku oskarżony M. dokonał rozładowania towaru i został on zabrany przez inne osoby. Za każdy rozładunek M. otrzymywał od B. po 500 złotych. Wszystkie opisane wyżej dostawy miały miejsce w ciągu 2 m-cy 2000 roku.

Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 7 kwietnia 2009 roku (k. 24 643-24 646) oskarżony M. rozpoznał wizerunek R. B. (1) wyjaśniając, że w 2005 roku B. przyjechał do niego oferując mu jakieś napoje i domagając się 500 złotych. Oskarżony nie zgodził się na propozycję, a nawet wyśmiał B..

Podczas postępowania sądowego (k. 27 410) oskarżony M. nie przyznał się do stawianych mu zarzutów, odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Podtrzymał wyjaśnienia składane w postępowaniu przygotowawczym.

Oskarżony **J. P. (2)** słuchany po raz pierwszy w dniu 15 marca 2005 roku (k. 24 189 - 24 190 t. 126) nie przyznał się do stawianych mu zarzutów i wyjaśniał, że nie zna M. B. (3), B. Z. (1) i S. J.. Swoje wyjaśnienia podtrzymał w tym samym dniu w trakcie posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania (k. 24 191 - 24 192 t. 126).

W trakcie przesłuchania w dniu 7 kwietnia 2009 roku oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 24 247 - 24 248 t. 126).

Podczas konfrontacji z M. B. w dniu 7 lipca 2005 roku (k. 6 702 - 6 703 t. 35) wyjaśniał, iż zna B.. Spotkał się z nim 2-3 razy w siedzibie swojej firmy. Nie pamiętał czy nabywał od niego towary, ale jeśli tak to zawsze było to potwierdzone fakturą. Zaprzeczył, aby B. kiedykolwiek poinformował go, że ma towar pochodzący z przestępstwa.

W toku postępowania sądowego (k. 27 440 - 27 441) J. P. (2) nie przyznał się do stawianych mu zarzutów, odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania oraz podtrzymał wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Oskarżony **S. P.** podczas pierwszego przesłuchania w dniu 15 marca 2005 roku (k. 24 2462 - 24 464 t. 127) nie przyznał się do stawianych mu zarzutów. W latach 1991 -2003 pracował w firmie (...) w Ż., zajmującą się handlem artykułami spożywczymi i był w niej jednym z udziałowców. Firma od 1997 roku handlowała wyłącznie piwem i napojami. Wyjaśniał, iż B. poznał przez J. P. (1) pod koniec 2000 roku. B. miał do sprzedania około 2 tiry piwa. Ustalili cenę, która była tańsza o około 2-3% od cen rynkowych. Płatność nastąpiła gotówką, a za zakupiony towar została wystawiona faktura. Po roku kupił od B. soki i napoje o wartości ok. 10-15 tys. zł. Cena była 2-3% niższa od rynkowej. Również w przypadku tej transakcji płatność nastąpiła gotówką. B. kontaktował się z oskarżonym telefonicznie, a w jego firmie był 3-4 razy.

W tym samym dniu w trakcie posiedzenia aresztowego (k. 24 465 - 24 467 t. 127) podtrzymał swoje wyjaśnienia i podał, iż podczas przeszukania zabezpieczono ok. 8-10 faktur towaru o wartości około 113 tys. złotych.

Podczas konfrontacji w dniu 7 lipca 2005 roku z M. B. (k. 6 699 - 6 701 t. 35) oskarżony wyjaśniał, że zna B., ale w 1999 roku nie miał z nim żadnych kontaktów. Współpraca między nimi rozpoczęła się pod koniec 2000 roku, a B. oferował mu do sprzedaży piwo i napoje, a na wszystkie nabywane towary były wystawione faktury. Spotkania z B. miały miejsce tylko na terenie firmy (...). Oskarżony podkreślił, iż nie wiedział, że towary były wyłudzone.

W trakcie przesłuchania w dniu 10 sierpnia 2006 roku (k. 24 519 - 24 523 t. 127) składał wyjaśnienia tylko na okoliczność przekroczenia granicy.

Podczas przesłuchania w dniu 7 kwietnia 2009 roku (k. 24 525 - 24 526 t. 127) oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień, a także podtrzymał złożone przez siebie wcześniej wyjaśnienia.

Podczas postępowania sądowego (k. 27 441) oskarżony nie przyznał się do stawianych mu zarzutów, odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, jednocześnie podtrzymał składane w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnienia.

Ponieważ zarzuty oskarżonych **M., P. i P.** w dużej części pokrywają się aby uniknąć powtórzeń zostaną omówione łącznie.

Na wstępie należy jednak poczynić zasadnicze uwagi dotyczące zarzutów na szkodę Spółdzielni (...) w M. i firmy (...).

Uwagi związane ze Spółdzielnią (...) w M. dotyczą zarzutu opisanego w punkcie VI. Ppkt 2 oskarżonego A. M. (1), w punkcie XVI ppkt 1 S. P. i w punkcie XIV ppkt 1 oskarżonego J. P. (2).

Wszystkim tych oskarżonym w wyżej wskazanych punktach, zarzucono współudział w oszustwie polegający na złożeniu zamówienia na wyroby spółdzielni (...) i zapewnieniu innym osobom działających w zorganizowanej grupie przestępczej o tym, że jeżeli dokonają oszustwa na szkodę tej spółdzielni to oskarżeni zakupią od grupy przestępczej towar, a następnie w okresie od 7 października do 15 listopada 2000 r. nabyli towar o wartości A. M. (1) 30.000 zł a J. P. (2) i S. P. o wartości po 10 tysięcy złotych.

Zatem z powyżej przytoczonych zarzutów wynika, że w tym samym czasie trzech wskazani oskarżeni nabyli pochodzące z oszustwa wyroby spółdzielni (napoje i wody) o łącznej wartości co najmniej 50 tysięcy złotych.

Tymczasem ze zgromadzonego materiału dowodowego w postaci zeznań świadka S. G. (k. 14 359-14 360) oraz faktur (k. 14 372-14 389) wynika, że Spółdzielnia (...) w wyniku oszustwa doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 24 116 złotych na co składały się napoje o wartości 23 621 zł i szklane opakowania o wartości 495 zł.

Zatem oskarżonym zarzucono popełnienie przestępstwa co do mienia ponad dwukrotnie przekraczającego wartość faktycznie wyrządzonej temu pokrzywdzonemu szkody.

Podobna sytuacja zachodzi w przypadku czynu opisanego w punkcie XVI ppkt 6 części wstępnej wyroku w związku z zarzutem oskarżonego P.. W punkcie tym zarzucono oskarżonemu popełnienie od 17 listopada do 12 grudnia 2000 roku przestępstwa na szkodę (...) sp z oo w K. na łączną kwotę 111.000 złotych.

Z materiału dowodowego (zeznania świadka S. B. k. 13 979- 980) oraz dokumentacji (k. k.13 982- 13 989, 13995-13999) wynika jednak, że (...) Sp. z o.o. w K. dostarczyła do (...) Sp. z o.o. towar w postaci koncentratów pomidorowych w 200 kilogramowych beczkach i połówek brzoskwiń w syropie, za który nie otrzymała zapłaty. Pierwsze dwie faktury zapłacono gotówką, trzecią opłacono częściowo, następne na odroczonej termin płatności nie zostały uregulowane. W sumie dokonano oszustwa na kwotę 53 675,07 złotych.

Jak z powyższego wynika oskarżonemu P. zarzucono popełnienie przestępstwa na szkodę (...) ponad dwukrotnie zawiązując kwotę faktycznie poniesionej szkody.

Głównym dowodem obciążającym oskarżonych M., P. i P. są zeznania świadka koronnego M. B. (1).

Jednak nawet z jego zeznań nie wynika, jaki konkretnie towar (poza częściowym wymienieniem asortymentu typu piwo, napoje) pochodzący od jakich pokrzywdzonych został tym oskarżonym dostarczony.

W uzasadnieniu aktu oskarżenia napisano jakoby świadek M. B. (1) miał wskazać wartość towaru pochodzącego od poszczególnych pokrzywdzonych wymienionych w punktach VI, XIV i XVI zarzutów aktu oskarżenia. Otóż nic

takiego z zeznań świadka B. nie wynika. Świadek ten w sposób ogólny oszacował, że łącznie do oskarżonego P. trafił towar pochodzący z przestępstw o wartości około 800 000 złotych a do oskarżonych M. i P. o wartości po około 500 000 złotych. Nie wskazywał wartości towaru pochodzącego od konkretnego pokrzywdzonego jako została przekazana poszczególnym oskarżonym.

W toku procesu oskarżyciel nie wskazał na podstawie jakich dowodów dokonano wyliczenia konkretnego towaru pochodzącego od poszczególnych pokrzywdzonych jaki nabyli ci trzej oskarżeni. Sąd nie dostrzegł żadnych dowodów pozwalających na poczynienie takich ustaleń jak w przedstawionych tym oskarżonym zarzutach.

Świadek koronny M. B. (1) twierdził, że mniejsza część dostaw do J. P. (2) była przez niego księgowana fakturami wystawianymi przez PPHU (...) i fakturami pochodzącymi od grupy M..

W zabezpieczonej dokumentacji firmowej hurtowi (...) J. P. (2) brak jest takich faktur.

W przypadku oskarżonego M. wskazuje go jako pasera grupy również świadek B., jednak świadek ten nie potrafił powiedzieć niczego konkretnego na temat tego jaki towar o jakiej wartości trafił do tego oskarżonego.

Podobnie rzecz się ma w przypadku świadka S., który w sposób ogólny wskazuje, że część towarów w postaci bombonierek, piwa, czekoladek, napojów, serów i przypraw (...) oraz kielbasy trafiało między innymi do hurtowni (...) i (...). Zeznania tego świadka również są mało wiarygodne z powodów jakie zostaną przedstawione w dalszej części uzasadnienia.

Spośród tych trzech oskarżonych M. B. (1) tylko J. P. (1)

(i to też dopiero w kolejnych przesłuchaniach) wskazuje jako zamawiającego konkretny towar i typującego przyszłego poszkodowanego. Jednak świadek B. nie wskazał konkretnie żadnego pokrzywdzonego, co do którego takie „zamówienie” J. P. (2) miał złożyć.

S. P. przyznał, że bezpośrednio od B. kupował w roku 2000 piwo a w 2001 napoje. Zaprzeczył jednak aby miał świadomość lub choćby przypuszczenie, że towar ten pochodzi z przestępstwa.

W dokumentacji jego firmy znajdowały się faktury zakupu w grudniu (od 8 do 21 grudnia) 2000 roku piwa a łącznej wartość 113 435,19 złotych, wystawione przez firmę (...) oraz faktury zakupu w listopadzie 2001 soków i napojów od firmy (...) o łącznej wartości około 20 tysięcy złotych. Na marginesie należy zauważyć, że oskarżonemu P. zarzucono popełnienie przestępstwa opisanego w punkcie XVI w okresie od października do grudnia 2000 roku, więc zakup napojów i soków z (...) w listopadzie 2001 nie mieści się w granicach zarzutu aktu oskarżenia.

Z zeznań M. B. (1) wynika, że towar do P. dostarczał sam bez żadnych pośredników a P. miał zwracać mu część pieniędzy z otrzymanej płatności, faktycznie kupując towar taniej niż cena wynikająca z faktur. Porównanie cen sprzedaży widniejących na fakturach pokrzywdzonych firm od jakich pochodziło piwo i fakturach zakupowych firmy (...) pozwala stwierdzić, że S. P. kupował piwo od 2 do 28 groszy na sztuce taniej niż cena sprzedaży z pokrzywdzonych firm do (...). Gdyby S. P. pełnił taką rolę jaką przypisuje mu M. B. (1) (członka grupy przestępczej i osoby zlecającej oszustwa), to oczywistym jest, że dla jego bezpieczeństwa cena zakupu na wystawionych dla niego fakturach powinna być wyższa niż cena rynkowa piwa jakie kupował. Ponieważ było odwrotnie a różnice w cenie piwa były niewielkie a czasem minimalne świadczy to o tym, że S. P. kupował towar dostarczany mu przez B. w dobrej wierze i przekonaniu, że nie pochodzi on z przestępstwa.

Świadczy o tym również to, że piwo i napoje sprzedano P. na fakturach firm „słupów” (...) i (...), które w zamierzeniu sprawców miały funkcjonować krótko i z założenia wiadomym było, że szybko znajdą się w zainteresowaniu organów ścigania. Gdyby S. P. był członkiem grupy, zlecającym oszustwa lub tylko paserem, to oczywistym jest, że grupa dostarczyłaby mu faktury od innych „nie spalonych” przed organami ścigania podmiotów.

Wobec niewiarygodności świadka B. Sąd uznał, że zasada domniemania niewinności co do oskarżonych P. i P. nie została przełamana.

Podkreślenia wymaga, że świadek B. wskazuje M. jako pasera grupy zarówno w okresie działalności (...) jak również później podczas działalności (...). Zauważyć jednak należy, że podczas działalności (...) świadek ten bezpośredniego kontaktu z M. nie miał. To co zeznał na temat jego przestępczej działalności w tamtym okresie wynikało z relacji B..

Jak zostanie to dalej opisane zeznania świadków koronnych B. i B. nie pozwalają na dokładne określenie jakie towary i jakiej wartości nie mówiąc już od których pokrzywdzonych pochodzące zostały dostarczone do M.. Oskarżony M. opisał jaki towar zakupił od B. i przy przeładunku jakiego towaru mu pomógł. Oczywiście oskarżony M. miał interes procesowy w minimalizowaniu swojego udziału w przestępstwie jednak świadek koronny M. B. (1) również miał interes procesowy aby M. przedstawić jako „dużego pasera”. Wobec tego, że B. nigdy konkretnie nie wskazał jaki towar (ilość i wartość, pochodzenie z konkretnego oszustwa) dostarczył do M. a z wyjaśnień M. oraz świadka J. K. (2) wynika, że towaru tego było znacznie mniej a nawet ilości towaru wskazywane w akcie oskarżenia nie zmieściłyby się w magazynach hurtowni jaka prowadził M., Sąd poczynił ustalenia w zakresie rodzaju, ilości i wartości towaru dostarczonego do Oskarżonego M. na podstawie jego wyjaśnień.

W tej kwestii za wiarygodnością wyjaśnień oskarżonego przemawia fakt, że prowadzona przez niego hurtownia stanowiła źródło zaopatrzenia dla lokalnych wiejskich sklepów, mając ograniczone możliwości zbytu. Ponadto część z towarów jakie rzekomo miały być do hurtowni oskarżonego M. dostarczone przez B. to napoje o wartości łącznej co najmniej 110 tysięcy złotych. Zbycie takiej ilości towaru w okresie jesienno-zimowym w którym zapotrzebowanie na ten asortyment towaru jest znacznie mniejsze było znacznie utrudnione.

Na podstawie zeznań świadka B. można natomiast wnioskować, że dopiero w 2001 roku podczas działalności (...), oskarżony M. miał świadomość działania w zorganizowanej grupie przestępczej a nawet zlecał oszustwa w tym na szkodę hurtowni będącej konkurentem handlowym oskarżonego. Należy jednak wyraźnie stwierdzić, że oskarżonemu M. zarzucono popełnianie przestępstw w okresie od października 2000 roku do grudnia 2000 roku, związanych z przestępczą działalnością spółki (...). Natomiast okres roku 2001 związany z przestępczą działalnością (...) (lipiec-wrzesień 2001 roku) nie był objęty zarzutami aktu oskarżenia.

Oskarżony **W. D. (2)** początkowo nie przyznawał się do stawianych mu zarzutów.

Przesłuchiwany po raz pierwszy w dniu 22 listopada 2004 roku (k. 24 743- 24 745) wyjaśnił, że nie przyznaje się do stawianych mu zarzutów. Przyznał, że zna M. B. (1) od 1999 roku a poznał go przez swojego kolegę P. C.. Miał pożyczyć B. i A. G. kwotę 10 tysięcy złotych. W 2000 lub 2001 roku gdy nie oddawali tych pieniędzy mieli mu w zamian przekazać płyty karton-gipsu z (...)lub (...) w ilości 500 sztuk o wartości około 5-6 tysięcy złotych. Płyty te oskarżony miał sprzedać do hurtowni w P.. Towar ten otrzymał i sprzedał bez faktur. Później od B. na podobnej zasadzie otrzymał 80 metrów sześciennych styropianu.

Swoje stanowisko procesowe i wyjaśnienia oskarżony podtrzymał następnego dnia podczas posiedzenia aresztowego (k. 24 746- 24 750 tom 128).

Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 3 grudnia 2004 roku (k. 24 754- 24 759 tom 128) W. D. (2) uszczegółowił poprzednie wyjaśnienia. Wyjaśnił wówczas, że P. C. był jego kolegą i prowadził firmę pod nazwą (...) w C. przy ulicy (...). W siedzibie tej firmy oskarżony w 2000 roku poprzez C. poznał S. M. (1). M. zaproponował mu zakup za 30-40 % wartości takie towary jak płyty karton- gipsowe i grzejniki. Oskarżony choć żadnej działalności nie prowadził zgodził się kupować te towary gdyż chciał zarobić. Pierwszy raz kupił od M. 700 sztuk płyt karton-gipsowych. Zapłacił za nie M. gotówką 5 lub 6 tysięcy złotych. Płyty te zostały złożone na jakiejś posesji przy ulicy (...) w C. gdyż D. nie miał ich gdzie składować. D. na własną rękę sprzedał około 150 sztuk tych płyt doliczając 20 % marży. Dowiedział się, że magazyn gdzie składował płyty był wynajmowany przez firmę (...) M. B. (1). Od M. D. dowiedział się o zlikwidowaniu magazynu przez B. co nastąpiło w związku z tym, że kończył się okres wynajmu magazynu. Pozostałe płyty zostały zabrane przez

B., który obiecał D., że mu za nie zapłaci, co jednak nigdy nie nastąpiło. Po około 3 miesiącach M. zaproponował D. by kupił za 50 % wartości grzejniki. Kupił od niego około 30-40 sztuk grzejników. Za towar zapłacił M. 3-4 tysiące złotych. Towar ten bez faktury doliczając sobie 20 % marży sprzedał S. z (...), który prowadził hurtownię budowlaną. Połowę ceny D. zapłacił od razu gotówką a drugą część za jakiś czas.

Kolejnym towarem zakupionym przez W. D. (1) były panele podłogowe z firmy (...). Zakupił je od S. M. (1) za 60 % wartości. Na zakup paneli D. złożył się z C.. Każdy z nich wyłożył po 25 tysięcy złotych. D. część wyłożonych przez siebie pieniędzy pożyczył od brata. Podobnie jak poprzednio panele kupił bez faktury. Panele podczas przeładunku zamokły na deszczu i D. z C. mieli problem z ich sprzedażem. Sprzedali tylko część za ok 15 000 zł a resztę wyrzucili na śmietnik. Wyjaśnienia te oskarżony podtrzymał podczas kolejnego przesłuchania w dniu 2 czerwca 2005 roku (k. 24 783- 24 787).

Podczas kolejnych wyjaśnień (k. 24 761- 24 764 z 21.12.2004) oskarżony D. wyjaśniał o swoim udziale w nieudanej próbie sprzedania konserw i makaronów na giełdzie spożywczej w K..

Podczas kolejnego przesłuchania (k. 24 774 – 24 777 z 5 kwietnia 2005 roku) oskarżony D. był przesłuchiwany na okoliczności związane z innymi postępowaniami (dotyczącymi przestępstwa narkotykowego) prowadzonymi przez ówczesną Prokuraturę Apelacyjną w Katowicach gdzie również zeznania składał świadek koronny M. B. (1). W. D. (2) nie miał jednak żadnych wiadomości związanych z tymi sprawami.

Podczas kolejnych przesłuchań (k. 24 812- 24 813) z 6 kwietnia 2009 roku odmowa, k. 24 814 B- 24 813 F z 27 kwietnia 2009 roku; k. 26 160- 26 161) oskarżony przyznawał się do stawianych mu zarzutów a nawet wniósł o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy.

Podczas postępowania sądowego (k. 27 409) przyznał się do stawianych mu zarzutów opisanych w punktach III oraz IV aktu oskarżenia. Nie przyznał się do zarzutu opisanego w punkcie V aktu oskarżenia. Odmówił składania wyjaśnień, podtrzymując wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego. Odmówił również odpowiedzi na pytania.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom tego oskarżonego. Są one konsekwentne i znajdują potwierdzenie w dokumentach dotyczących oszustw dokonanych na szkodę podmiotów wymienionych w punktach III i IV aktu oskarżenia. Podkreślenia wymaga, że oskarżony składając wyjaśnienia przyznał się również do usiłowania paserstwa artykułów spożywczych choć takiego zarzutu mu nie postawiono. Wyjaśnienia oskarżonego D. jako jedyne z wyjaśnień oskarżonych znajdują potwierdzenie z zeznaniach świadka koronnego M. B. (1).

Oskarżony **J. S. (2)** w toku postępowania przygotowawczego i sądowego nie przyznał się do stawianych mu zarzutów.

Przesłuchiwany w dniu 22 listopada 2004 roku (k. 25 904 - 25 906 t. 133) wyjaśniał, że nie zna M. B. (1), W. D. (4), S. M. (1). W. O. zna tylko z widzenia. Prowadził hurtownię (...) od 1996 lub 1997 roku do 2000 roku, kiedy to zawiesił działalność. W ramach powyższej działalności P. C. przywiózł do niego styropian. Faktura potwierdzająca transakcje na pewno jest w jego dokumentacji.

Podczas posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania podtrzymał swoje wyjaśnienia (k. 25 907 - 25 908 t. 133).

W toku przesłuchania w dniu 3 lutego 2005 roku (k. 25 916 - 25 918 t. 133) oskarżony wyjaśniał, iż M. B. (1) poznał przez swojego znajomego W. O.. B. sprzedał swojego m., na co ma stosowną umowę kupna sprzedaży i była to jedyna transakcja, jaką z nim przeprowadził. Wyjaśnił, że znał W. O., bowiem mieszkali w tej samej miejscowości. O. przywiózł mu w 2000 lub 2001 roku rynny i watę szklaną na jego budowę. Materiały te nabył, gdyż ich cena była korzystna i trochę niższa niż w hurtowniach. Nie na wszystkie towary wziął rachunek, bowiem tak mógł jeszcze bardziej zaoszczędzić. Wszystkie towary zużył na własny użytek – budowę domu. Od P. C. zakupił bez rachunków około 8 ton cementu na budowę swojego domu.

Podczas przesłuchania w dniu 17 kwietnia 2009 roku (k. 25 960E - 25 960F t. 133) po przedstawieniu zmienionych zarzutów, oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień, a także podtrzymał złożone przez siebie wcześniej wyjaśnienia.

Podczas postępowania sądowego (k. 27 410) oskarżony nie przyznał się do stawianych mu zarzutów, odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, jednocześnie podtrzymał składane w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnienia.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego S.. Zwraca uwagę, że oskarżony S. faktycznie nie kwestionował tego, że dopuścił się paserstwa [tak bowiem należy traktować nabywanie materiałów budowlanych w postaci cementu, waty i rynien bez faktury po niższych od rynkowych cenach] jednak były to zupełnie inne towary niż wymienione w akcie oskarżenia a co ważniejsze w czasie wykraczającym poza ramy czasowe aktu oskarżenia. Oskarżonemu S. zarzucono popełnienie przestępstwa w okresie od lutego 1999 roku do marca 2000 roku to jest w okresie popełniania przestępstw przez grupy przestępcze z udziałem M. B. (1) przy wykorzystaniu takich podmiotów jak (...) i PPU (...).

Jak już wcześniej napisano w części dotyczących ustaleń faktycznych i co zostanie jeszcze powtórzone przy ocenie zeznań świadka B., z żadnych dowodów nie wynika aby S. nabył lub zlecił dokonanie oszustw na szkodę podmiotów wymienionych w punkcie XVII (XXI numeracji aktu oskarżenia). Sam oskarżony do tych czynów się nie przyznał natomiast przyznał się do przestępstw jakich mu nie zarzucono.

Wobec powyższego oskarżonego należało uniewinnić od dokonania zarzucanych mu czynów

Ocena dowodów w postaci zeznań świadków i dokumentów.

Nie budzi wątpliwości, że kluczowe dla odpowiedzialności wszystkich oskarżonych są zeznania świadka koronnego **M. B. (1)**. Właśnie zeznania tego świadka stanowiły główny a w przypadku większości oskarżonych jedyny dowód wskazujący na zasadność postawionych im zarzutów.

Z uzasadnienia aktu oskarżenia wynika, że wszystkie zarzuty oparto na zeznaniach świadka koronnego M. B. (1).

Świadka koronnego M. B. (1) Sąd nie zdołał bezpośrednio przesłuchać. Świadek ten kilka lat temu zerwał wszelki kontakt z Zarządem Ochrony Świadka Koronnego CBS (k. 28 153). Z informacji przekazywanych przez prokuratora świadek koronny M. B. (1) wyjechał za granicę. Nie stawił się na żadne rozprawy jakie toczyły i nadal jeszcze toczą się przed wieloma Sądami w kraju.

Z tego też powodu na podstawie art. 391 § 1 kpk Sąd zmuszony był do odczytania jego zeznań.

Już po odczytaniu jego zeznań uzyskano informację (k. 28 617), że M. B. (1) zmarł 8 listopada 2014 roku na terenie Kanady.

Sąd nie miał zatem bezpośredniego kontaktu ze świadkiem koronnym co stwarzałoby możliwość pełniejszej oceny jego zeznań składanych bezpośrednio przed Sądem. Oczywistym jest, że bezpośredni kontakt Sądu ze świadkiem jest bardzo istotny i rzutuje na ocenę jego wiarygodności.

Ponieważ zeznania świadka koronnego M. B. (1) zostały w aktach sprawy umieszczone w sposób chaotyczny (bez zachowania chronologii) na dodatek często dublowano te same protokoły a część protokołów zawierających zeznania świadka koronnego M. B. (1) złożono dopiero na etapie postępowania sądowego, koniecznym jest krótkie i chronologiczne przedstawienie jego zeznań w zakresie mającym związek z zarzutami stawianymi oskarżonym. Jest to wskazane również z tego powodu, że wówczas łatwo dostrzec jakie zeznania dotyczące zarzutów stawianych oskarżonym złożył M. B. (1) oraz kiedy i w jaki sposób ulegały one zmianie. Z powodu wspomnianego chaosu w aktach postępowania przygotowawczego oraz dołączania przez oskarżyciela publicznego w trakcie postępowania sądowego, kolejnych protokołów zeznań świadka koronnego, zaznaczyć należy, że Sąd ujawnił wszystkie znajdujące się w aktach sprawy protokoły zawierające wyjaśnienia i zeznania świadka koronnego M. B. (1). Jednocześnie oskarżyciel publiczny

oświadczył (k. 28953 –v), że ujawnione protokoły wyjaśnień i zeznań świadka M. B. (1) są wszystkimi protokołami z których domagał się przeprowadzenia dowodu.

M. B. (1) rozpoczął składanie wyjaśnień jako podejrzany a zarazem kandydat na świadka koronnego w dniu **14 lutego 2003 roku** (protokół czynności dokonanych na podstawie art. 3 ust 3 ustawy o świadku koronnym k. 5975-5979 tom 33). Mimo tego w szeregu protokołach jako datę czynności wskazywano rok 2002. Treści żadnego z tych protokołów nigdy nie sprostowano co przyznał prokurator na rozprawie w dniu 18 grudnia 2015 roku (k. 28 954-o tom 151).

W swoich pierwszych wyjaśnieniach składanych w charakterze kandydata na świadka koronnego (k. 5980- 5987 z dnia **14 lutego 2003 roku**) M. B. (1) bardzo ogólnie nakreślił swoją wiedzę o działalności grup przestępczych. Wówczas nic nie mówił na temat któregośkolwiek z oskarżonych.

W kolejnym przesłuchaniu z **3 marca 2003 roku** (k. 5988- 6000) M. B. (1) wymienia firmy H. B. (1) i A. M. (1) (podając błędnie jej nazwisko jako M.) jako odbiorców towarów budowlanych wyłudzonych przez firmę z S. w bliżej nieokreślonych towarów wyłudzonych w okresie od czerwca do września 2000 roku. Zwraca uwagę, że firmy oskarżonych są wymieniane jako końcowi odbiorcy W. O.. Zwraca uwagę, że wówczas B. nie określał ani O. ani nikogo innego jako paserów lub osób wchodzących w skład grupy przestępczej lub choćby jako mających lb mogących mieć wiedzę, że towary te pochodzą z przestępstwa. Należy zwrócić uwagę, że ani A. M. (3) ani H. B. (2) nie postawiono zarzutu związanego w wyłudzeniach jakichkolwiek towarów w tym okresie.

W tym samym, protokole B. wyjaśniał o swojej roli jako zbywającego produkty spożywcze wyłudzone przez (...) w okresie września 2000 roku oraz firmę (...) w roku 2001. Wówczas jako odbiorców towarów z (...), wskazał między innymi firmę z T., którą określał jako (...) oraz firmy S.i J. z Ż.. Nie wskazywał jednak ani konkretnego asortymentu ani wartości towaru dostarczonego do tych osób. Również w przypadku tych osób B. nie określał ich jako paserów lub wchodzących w skład grupy przestępczej lub choćby tylko mających lub mogących mieć wiedzę, że towary te pochodzą z przestępstwa. W tym samym protokole (k.5997) wymienia osoby które były odbiorcami towarów wyłudzonych w 2001 roku przez firmę (...). Wśród tych osób nie ma żadnego z oskarżonych. Zwraca uwagę, że wymieniając M. G. (2) jako jednego z odbiorców sera wspomina, że G. sprzedawał ten ser do hurtowni jakie wskazał w eksperymencie procesowym ale nic nie mówił

o ewentualnym udziale w przestępstwie kontrahentów G..

Kolejno **25 i 26 marca 2003 roku** (k. 6001-6006, k. 6007- 6019) M. B. (1) wskazuje firmę (...) H. B. (1) jako jednego z odbiorców (w okresie od 14.01.2000 roku do marca 2000 roku) walcówki od firmy (...). Jednak dalej nie wskazuje, żeby ktokolwiek z tych firm miał świadomość, że towar ten pochodzi z przestępstwa.

Podczas eksperymentu procesowego z **3 kwietnia 2003 roku** (k. 6020-6024) M. B. (1) wskazując firmy i miejsca gdzie były dostarczane wyłudzone towary nie wskazuje żadnego z oskarżonych.

W kolejnych przesłuchaniach z **kwietnia 2003 roku** (k. 6032 –6042, k. 6043- 6049,) wymieniając osoby współpracujące z grupa przestępczą w tym wymieniając paserów do jakich trafiały towary wyłudzone w ramach działalności (...) i (...) nie wskazuje żadnego z oskarżonych.

W przesłuchaniu z dnia **29 kwietnia 2003 roku** (k. 6050- 6059) i 6 maja 2003 roku (k.6060-6067) wymieniając osoby współpracujące z grupa przestępczą w tym wymieniając paserów do jakich trafiały towary wyłudzone w ramach działalności (...) i (...) nie wskazuje żadnego z oskarżonych.

W przesłuchaniu w dniu **14 maja 2003 roku** (k. 6068- 6074) M. B. (1) po raz pierwszy wyraźnie stwierdził, że część wyrobów stalowych wyłudzonych w ramach działalności z firmy (...) w W. trafiła do dwojga oskarżonych A. M. (3) (firma (...)) oraz H. B. (1) (firma (...)) a kwoty faktycznie płacone były niższe o 30 % od tych widniejących na fakturach. Zwraca uwagę, że w tym protokole podaje dokładne nazwy firmy tych oskarżonych podczas gdy ponad dwa miesiące

wcześniej operował tylko nazwiskami oskarżonych na dodatek przekręcając nazwisko M.. Mówiąc o sposobie rozliczeń mija się z prawdą twierdząc, że płatności były przelewami na konto podczas gdy faktycznie realizowane były gotówką.

Zaledwie dzień później **15 maja 2003 roku** (k. 6075- 6086) M. B. (1) wyjaśniając na temat oszustw dokonanych na szkodę firma (...), (...) i (...) twierdzi, że część towaru pochodzącego z Firmy (...) została sprzedana przez W. O. bez faktury do firmy (...) A. M. (1) O. miał za towar płacić po 700-750 złotych za tonę. Nic nie wspomina aby towar miał następnie zostać sprzedany A. M. (3) czy H. B. (2).

Podczas kolejnych przesłuchań w dniach **16 i 23 maja 2003 roku** (k. 6087-6091, k. 6092-6096) mimo, że wspomina o oszustwie na szkodę firmy (...) w K. to nie wskazuje na żadnego z oskarżonych.

Podobnie w dniu **29 maja 2003 roku** (k. 6097-6106) wyjaśniając o oszustwach dokonanych w ramach firmy (...) nic nie wspomina o którymkolwiek z oskarżonych w niniejszej sprawie.

Również nic na temat tych oskarżonych nie wspomina w kolejnych przesłuchaniach w dniach 21 lipca 2003 (k. 6107-6115).

W dniu **29 sierpnia 2003 roku** M. B. (1) nadano status świadka koronnego.

Podczas przesłuchania w dniu **9 września 2003 roku** (k. 6127-6139) M. B. (1) deklaruje się jako członek grupy przestępczej M. S. (1) (do marca 2000 roku) i wskazuje osoby, które według niego były stałymi lub czasowymi członkami tej grupy. Podczas tego przesłuchania wskazuje wizerunki oskarżonych M., P. i P. określając ich jako osoby współpracujące z grupą przestępczą nie określając jednak na czym taka współpraca miała polegać.

Podczas kolejnych przesłuchań (k. 6140- 6153, k. 6154-6168) wskazuje jako paserów towarów pochodzących z przestępstw dokonywanych przy udziale firmy (...) i (...) między innymi M. G. (2), B. Z. (1), M. S. (2) i S. J.. Natomiast nie wymienia żadnego z oskarżonych.

Podczas przesłuchań w dniach **11 i 15 września 2003 roku** (k. 6159- 6168, k. 6169-61) zeznawał o rozliczeniach za towar pochodzący z Huty (...) i (...) a dostarczony między innymi oskarżonym B. i M. powtarzając swoje poprzednie zeznania. Również wskazywał oskarżonych P. i M. jako osoby, którym bez pośredników dostarczał artykuły spożywcze pochodzące z oszustw przede wszystkim dokonanych przy wykorzystaniu spółek (...) i (...).

Podczas przesłuchania w dniu **18 września 2003 roku** (k. 6181-6189) M. B. (1) zeznawał o poszczególnych osobach wchodzących w skład grup przestępczych między innymi o wymieniając oskarżonych P. i P.. Według tych zeznań P. od 1999 roku współpracował z grupą nabywając duże ilości towarów spożywczych wyłudzonych przez (...), (...), (...), (...) o łącznej wartości ok 500 000 złotych. Towar do niego fakturowany był przez (...) oraz grupę M.. Natomiast P. od 1999 roku ściśle współpracował z grupą B. , nabywając duże ilości towarów spożywczych wyłudzonych przez (...), (...), (...), (...) o łącznej wartości ok 800 000 złotych Towar do niego fakturowany był przez (...) oraz grupę M..

W dniu **10 października 2003 roku** (k. 7548-7554) M. B. (1) zeznawał o wyłudzeniach między innymi w ramach firm (...), (...), (...) i (...). Ponownie powtórzyło że towar był dostarczany do firm G. i Z. (odpowiednio (...) i (...)) i był wprowadzany do dokumentacji księgowej tych firm. Tu opisuje, że wobec G. osobiście interweniował S. z powodu braku rozliczenia za konserwy pochodzące z W..

Karta nr 7554 zawiera fragment protokołu przesłuchania świadka koronnego M. B. (1) z **8 października 2003 roku** dotyczącego sprawy K. S. (2).

Zeznając w dniu **22.10.2003 roku** (k. 27071 -27075 z Tom 140) M. B. (1) odnosił się do okazywanej mu dokumentacji firmy (...) i na jej podstawie wskazał między innymi firmę (...) S.c. M. M. (3) jako odbiorcę towary jednocześnie twierdząc, że wszyscy odbiorcy firmy (...) mieli świadomość tego, że towary pochodzą z przestępstw. Jednocześnie przyznaje, że towarzyszył G. przy odbiorze pieniędzy od tych podmiotów.

Podczas przesłuchania w dniu **19 listopada 2003 roku** (k. 7542-7547) zeznanie o oszustwach przy wykorzystaniu firmy (...) i oszustwie na szkodę hurtowni (...) w P.. Twierdzi między innymi, że słodycze z tej hurtowni w części trafiły do firmy G.. Zeznaje też o oszustwach dokonanych przy wykorzystaniu firm (...) i (...), między na szkodę (...) i (...) z R. i (...) w R.. Zeznania te nie wymieniają żadnego z oskarżonych.

Podczas przesłuchania w dniu **16.11.2004 roku** (k.27097 -27 100 tom 140) w toku konfrontacji z M. G. (1), obaj pozostali przy swoich wcześniejszych twierdzeniach. G. twierdził, że z B. współpracował do kwietnia 1999 roku i później dopiero w połowie 2001 roku.

Podczas przesłuchania w dniu **8 marca 2005 roku** (k. 6685-6690) świadek M. B. (1) potwierdził, że część towarów spożywczych pochodzących z przestępstw trafiała do oskarżonych P., P. i M. jednocześnie dodając, że oskarżeni ci dokonywali zamówień towarów do wyłudzenia. Takie stwierdzenie pada po raz pierwszy wobec oskarżonych P. i M.. Świadek jednocześnie zeznał, że G. zwracał M. część pieniędzy jakie były wpłacane przelewem na konto. Świadek wskazał wizerunki M. M. (3) i J. P. (2) na okazanych mu zdjęciach. Powtórzył, że towar dostarczany był do P. na fakturach firm (...) i podgrupy M. ale większość dostarczana była bez faktur.

Podczas przesłuchania w dniu **23 maja 2005 roku** (k. 6691-6698) M. B. (1) odnosił się do odczytywanych mu fragmentów wyjaśnień oskarżonych M., P., S. i P.. Podtrzymał swoje zeznania.

Podczas przesłuchania w dniu **19.04.2005 roku** (k. 27 111-27 113) M. B. (1) konfrontowany był z Z. S., który zaprzeczył wszystkiemu co zeznał B..

Podczas przesłuchania w dniu **7 lipca 2005 roku** (k. 6699-6701 t. 35) świadek B. konfrontowany był z oskarżonym P.. Oskarżony P. przyznał, że odbierał od B. towary wyłącznie w końcu 2001 roku i chyba w 2000 ale dokładnie nie pamiętał. Zaprzeczył jednak temu aby kupował szampany czy artykuły spożywcze bo nimi nie handlował. B. twierdził, że część towarów była dostarczana na fakturach PPH (...) i była w firmie P. księgowana.

Podczas przesłuchania w dniu **7 lipca 2005 roku** (k. 6702-6703) świadek B. był również konfrontowany z oskarżonym P., który potwierdził, że zna świadka ale zaprzeczył aby kupował od niego duże ilości towaru. Jak wyjaśnił nie pamiętał czy kupował cokolwiek towar od B. bo miał dużo kontrahentów. Jeżeli kupował to tylko na fakturach. Przyznaje, że zna P. i mógł rozmawiać z B. jak ten był w towarzystwie P.. Świadek B. podtrzymał swoje zeznania dotyczące oskarżonego P..

Podczas przesłuchania w dniu **7 lipca 2005 roku** (k. 25 367-25 371) świadek B. był również konfrontowany z oskarżonym M.. Twierdzi, że spotkanie było konieczne dla skontrolowania G. twierdzącego, że ma kłopoty z płatnościami od M.. Twierdzi również, że kilka razy widział M. z G. na terenie firmy (...) oraz kilka razy na spotkaniu na rynku w R. w kawiarni. Twierdził również, że znali się z M. a ten wiedział kim jest B..

Podczas przesłuchania w dniu **28 stycznia 2009 roku** (k. 27105 -27 110 tom 140) świadek B. był konfrontowany z M. S. (2), podtrzymując swoje wcześniejsze zeznania dotyczące roli S. w grupie. Twierdził, że S. nadzorował G. i Z. i tylko z nim się kontaktował.

Podczas przesłuchania w dniu **29 stycznia 2009 roku** (k.27101 – 27 104 tom 140) odnosząc się do wyjaśnień S. zeznał, że pierwszy kontakt grupy S. z S. nastąpił przy sprzedaży konserw mięsnych wyłudzonych z W. przy użyciu (...). Konserwy te zostały sprzedane do (...) przez G., który prowadził legalną działalność i wystawiał faktury i sam musiał mieć faktury na sprzedany towar.

Karty 20 988 – 20 989, 21 329-331, 21277-21 280, 21 281- z 23 285, 21 353 – 21 360, 22 398 – 22 404, 22 405-22 407 zawierają protokoły wyjaśnień oskarżonego M. B. (1) jakie składał w okresie **od 24 stycznia 2005 do 15 grudnia 2006 roku** w toku postępowania jakie się przeciwko niemu toczyło i ostatecznie zakończyło wydaniem wyroku skazującego na 7 lat pozbawienia wolności. Treść tych wyjaśnień nie ma żadnego związku ze sprawą oskarżonych,

niemniej jednak pozwala ocenić jego postawę i charakter co ma znaczenie dla oceny wiarygodności zeznań świadka koronnego składanych w tym samym czasie a odnoszących się do oskarżonych.

Generalnie rzecz ujmując w tamtym postępowaniu, podejrzany M. B. (1) nie przyznawał się do stawianych mu zarzutów, twierdząc, że pomysłodawcą procederu był A. G., który inkasował pieniądze od pokrzywdzonych. Twierdził, że sam otrzymał zaledwie kilka tysięcy złotych od G. za jego uwiarygodnienie polegające na przeprowadzeniu rozmowy z jednym z pokrzywdzonych.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka koronnego M. B. (1) w zakresie w jakim obciążał on oskarżonych H. B. (1), A. M. (3), M. M. (3), J. S. (1), S. P. i J. P. (1).

Samo złożenie obciążających oskarżonych zeznań przez świadka koronnego nie przesądza o tym, że są one prawdziwe. Dowód z zeznań świadka koronnego jest dowodem szczególnym, który winien być poddany wnikliwej ocenie. Każdy świadek koronny to były przestępca, który w zamian za ujawnienie organom ścigania posiadanych informacji o popełnianych przestępstwach zyskuje nie tylko gwarancję, że za popełnione przestępstwa uniknie kary ale również utrzymuje ochronę policji i środki pozwalające na utrzymanie siebie i rodziny i na rozpoczęcie nowego uczciwego życia. Zeznania każdego świadka koronnego powinny już na etapie ubiegania się przez określoną osobę o status świadka koronnego. Po uzyskaniu statusu świadka koronnego jego zeznania również powinny zostać szczegółowo zweryfikowane poprzez przeprowadzenie innych dowodów. Natomiast jeżeli chodzi o świadka koronnego M. B. (1) do jego zeznań należało podejść wyjątkowo ostrożnie i wyjątkowo szczegółowo je zweryfikować z powodu o którym należy powiedzieć na samym początku omawiania jego zeznań.

M. B. (1) status świadka koronnego otrzymał 29 sierpnia 2003 roku. Mimo tego korzystając z takiego statusu nie zaprzestał przestępczej działalności i od listopada 2004 roku do stycznia 2005 roku dopuścił się przestępstw oszustw w tym co do mienia znacznej wartości.

Szczególnie istotne jest, że oszustw tych dopuszczał się wykorzystując swój status świadka koronnego. M. B. (1) działając wspólnie i w porozumieniu między innymi z A. G. i swoją szwagierką K. K. (5) doprowadził lub usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem kilka osób, szantażując je złożeniem jako świadek koronny obciążających ich lub ich najbliższych zeznań lub obiecując złożyć korzystne zeznania w toczących się sprawach. Na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 18 lipca 2008 roku w sprawie III K 1381/07 za przestępstwa te wymierzono M. B. (1) karę łączną siedmiu lat pozbawienia wolności (odpisy wyroków i uzasadnień k. 28 727- 28 797).

Z treści uzasadnienia tego wyroku wynika, że M. B. (1) był „rozczarowany” życiem jakie wiódł po uzyskaniu statusu świadka koronnego i nosił się z zamiarem „zorganizowania” dużych pieniędzy z którymi mógłby wyjechać za granicę gdzie mógłby zacząć nowe życie tym razem bez pieczy Zarządu Ochrony Świadców Koronnych CBS.

Z wyjaśnień A. G. (k. 20 881-20 883 z 23 stycznia 2005 roku składanych dzień po zatrzymaniu) ujawnionych w toku postępowania a składanych w sprawie w jakiej on i M. B. (1) zostali skazani wyżej wymienionym wyrokiem wynika, że to „zorganizowanie” dużych pieniędzy to nic innego jak ściąganie za pomocą szantażu pieniędzy od majątnych osób, które M. B. (1) mógł pomówić o popełnienie przestępstw.

W ocenie Sądu okoliczności te są istotne dla oceny czy zeznania jakie złożył M. B. (1) w niniejszej sprawie, faktycznie są przejawem jego skruchy a nie wynikają tylko z dążenia do uzyskania korzyści (procesowej a nawet materialnej).

Popełnienie przez M. B. (1) przestępstw za jakie został prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w Częstochowie w sprawie III K 1381/07 w żadnym wypadku nie buduje zaufania do wiarygodności tego świadka a wręcz w olbrzymim stopniu zaufanie to osłabia.

Bardzo wyraźnie podkreślić należy, że w tym samym czasie kiedy M. B. (1) popełniał przestępstwa a jakich wyżej mowa oraz później podczas toczącego się przeciwko niemu postępowania karnego (a nawet po jego prawomocnym zakończeniu) nadal składał zeznania jako świadek koronny w niniejszym postępowaniu obciążając oskarżonych.

Oczywistym jest więc, że organy ścigania miały pełną wiedzę o tym, że M. B. (1) popełnił przestępstwa pozostające w związku z nadanym mu statusem świadka koronnego. Ta okoliczność była jasnym sygnałem, że świadek koronny M. B. (1) jest w stanie „kupczyć” swoimi zeznaniami i robić na nich interes, nie licząc się z prawdą. Płyne z tego wyraźny wniosek, że prawda nie była dla M. B. (1) wartością. M. B. (1) dowiódł, że jest zdolny do instrumentalnego wykorzystywania swojej pozycji procesowej dla swojego doraźnego interesu.

Mimo tak szeroko opisanych podstaw do szczegółowego zweryfikowania zeznań świadka M. B. (1) weryfikacji takiej nie przeprowadzono.

W zeznaniach świadka B. zwraca uwagę to, że im więcej czasu upłynęło od opisywanych przez niego zdarzeń tym więcej podaje on szczegółów i to dotyczących takich kwestii jak asortyment towaru jego wartość i nazwa pokrzywdzonego od jakiego pochodził. Fakt ten musi zastanawiać, tym bardziej, że takie szczegółowe zeznania M. B. (1) zaczął składać, krótko po dniu 22 stycznia 2005 roku kiedy to został on zatrzymany a następnie do 31 stycznia 2008 roku był tymczasowo aresztowany w związku z przestępstwami jakich dopuścił się posiadając status świadka koronnego i który to status do popełnienia tych przestępstw wykorzystał.

Nie ma żadnej pewności, że to co wówczas zeznawał nie było obliczone na poprawę swojej sytuacji w toczącym się przeciwko niemu procesie tym bardziej, że postępowanie przeciwko M. B. (1) było nadzorowane przez tego samego prokuratora, który nadzorował postępowanie toczące się przeciwko oskarżonym w którym M. B. występował jako świadek koronny.

Dla jasności powiedziec należy, że Sąd nie snuje tu jakichkolwiek domysłów co do ewentualnego nieformalnego porozumienia z M. B., ale jedynie zwraca uwagę, że M. B. (1) wykorzystując ten fakt mógł instrumentalnie traktować składane przez siebie zeznania jako świadek koronny, licząc na przychylność w prowadzonym przeciwko sobie postępowaniu.

Zupełnie na marginesie należy zauważyć, że nadzorowanie tych dwóch postępowań przez tę samą jednostkę prokuratury nie było wskazane.

Zeznania świadka koronnego M. B. (1) co do popełnienia przez oskarżonych H. B. (1), A. M. (3), M. M. (3), S. P., J. P. (1) i J. S. (1) zarzucanych im czynów są niewiarygodne również z tego powodu, że nie znajdują potwierdzenia w zeznaniach pozostałych świadków.

Świadek **M. G. (1)** zaprzeczył temu aby osoby jakim sprzedawał towary spożywcze otrzymywane od B. a później B., wiedziały, że pochodzą one z przestępstwa. Konsekwentnie (zarówno w toku prowadzonego przeciwko sobie śledztwa jak i słuchany w charakterze świadka) zaprzeczał twierdzeniom B., co do czasu swojej z nim współpracy. Świadek nie kwestionował zasadności swojego prawomocnego skazania za udział w grupie przestępczej, jednak konsekwentnie kwestionuje udział w roku 2000 i przez część 2001 roku. Jednocześnie wskazuje na siebie jako na ostatecznego pasera grupy. Twierdząc, że B. i B. „wciskali mu towar i oczekiwali rozliczenia za niego” przeczy zeznaniom B. i B., co do tego, że oszustwa były dokonywane pod konkretne zamówienia.

Zeznania świadka B. (w zakresie zarzutów stawianych oskarżonym) nie znajdują również potwierdzenia w zeznaniach świadków koronnych **R. B. (1) i D. P.** Zwraca uwagę, że rola każdego z tych świadków koronnych w grupie przestępczej była inna i B. a tym bardziej P., nie mogli znać szczegółów dotyczących tego komu i jaki towar przekazywał B.. Świadkowie ci wyraźnie w toku rozprawy o tym powiedzieli.

Zeznania M. B. (1) nie znajdują również potwierdzenia w zabezpieczonej dokumentacji firm (...), (...), (...), (...) i (...). Odnośnie firmy (...) prowadzonej przez oskarżonego P., M. B. (1) twierdził, że część towaru (większa) była mu dostarczana bez faktury a mniejsza część towaru z fakturami wystawianymi przez PPHU (...) i grupy M.. Takich faktur nie ma w zabezpieczonej dokumentacji firmy (...).

Jeśli chodzi o pozostałe firmy M. B. (1) twierdził, że płatności były przelewem a następnie część pieniędzy po wypłaceniu była zwracana właścicielom tych firm. Nawet opisywał okoliczności w jakich oddawano część pieniędzy.

Z dokumentacji tych firm wynika jednak, że wszystkie lub prawie wszystkie (firma (...)) płatności odbywały się gotówką.

Zwraca uwagę, że M. B. (1) ogólnie wskazywał komu dostarczany był towar pochodzący z przestępstw. Podawał odbiorcę i ogólną przybliżoną wartość towaru jaki był dostarczany. Sporadycznie podawał rodzaj dostarczanego towaru ale nigdy nie wskazał konkretnych szczegółów dotyczących dostaw (kto i jak dostarczał). Mimo, że od jakiegoś czasu twierdził, że oszustwa były na konkretne zamówienia, nigdy nie wskazał, który z oskarżonych miał dawać zlecenie dokonania oszustwa konkretnej firmy. Zupełnie niewiarygodne są zeznania dotyczące oskarżonego M., co już wcześniej szczegółowo omówiono. Mimo tych oczywistych dla Sądu okoliczności jakie powinny budzić istotne wątpliwości co do wiarygodności tego świadka, wątpliwości tych nie próbowano rozwiązać, szczegółowo weryfikując jego zeznania w toku postępowania przygotowawczego. Odpowiedzią na pytanie dlaczego tak się stało mogą być zgodne twierdzenia świadków B., P. i G. co do tego, że B. potrafił być bardzo przekonujący i był „urodzonym kłamcą” jak określił go M. G. (1). M. B. (1) jak wynika z lektury uzasadnień wyroków o jakich mowa wcześniej, był inteligentnym człowiekiem, który potrafił manipulować ludźmi. Nie bez znaczenia dla oceny zeznań świadka B. jest fakt, że w tym samym czasie a czasami w tych samych protokołach składał zeznania dotyczące rzekomych poważnych przestępstw narkotykowych, które okazały się całkowicie niewiarygodne. Mimo obciążania M. G. (1) przez B. o popełnienie przestępstw narkotykowych nigdy takich zarzutów mu nie postawiono. Również zeznania świadka B. dotyczące K. S. (2) okazały się całkowicie nieprawdziwe.

Zeznania świadka B. dotyczące oskarżonych D. i M. tylko w części zostały przez nich potwierdzone.

M. B. (1) był osobą zuchwałą. Świadczy o tym fakt, że wraz z G. zabrał pieniądze pochodzące z oszustw z jakich miał rozliczyć się wobec jednej z bardziej liczących się w Polsce grup przestępczych i ukrył się w Meksyku. Następnie okradł swojego współnika i powrócił do kraju wiedząc, że jest poszukiwany przez grupę i organy ścigania. Mimo tego na własną rękę rozpoczął prowadzenie konkurencyjnej dla grupy działalności przestępczej. Miał świadomość, że takim postępowaniem wobec grupy ryzykuje nie tylko zdrowiem ale i życiem. Nawet po odnalezieniu przez grupę przestępczą mimo wymierzonej mu kary fizycznej i finansowej w dalszym ciągu prowadził działalność przestępczą pod kontrolą grupy.

W takich okolicznościach zdecydował się na zostanie świadkiem koronnym. Pozyskanie takiego statusu po pierwsze powodowało uniknięcie odpowiedzialności karnej, po drugie gwarantowało ochronę przed grupą, po trzecie dawało wsparcie finansowe przewidziane dla świadków koronnych oraz dawało możliwość dodatkowego przestępczego zarobku przy wykorzystaniu status świadka koronnego

Oceniając zeznania świadka koronnego M. B. (1) w niniejszym postępowaniu na tle pozostałych dowodów stwierdzić należy, że nie są one wiarygodne co do oskarżonych B., M., M., P., P. i S. a co do oskarżonych M. i D. nie są wiarygodne w zakresie w jakim różnią się z wyjaśnieniami tych oskarżonych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków **P. M. (2)** (k. 27505-27508 t. 143 , 24873-24875), **M. K. (2)** (k k. 28 297 -28 298, k. 2839-2840 tom XVI) **G. A.** (k. 28 298 -28 299, k. 1911-1913 tom XI, 7128-7132 tom XXXVIII) oraz **W. O.** (28 219-28 222, 1116-1122, 28227-28 228, 28268).

Zeznania tych świadków są ze sobą zgodne, wzajemnie się potwierdzają oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej A. M. (3). Znajdują również potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **J. K. (2)** (k. 28314-28 316).

Potwierdzają one wyjaśnienia oskarżonego M. co do tego, że nie przyjął od M. B. (1) więcej towarów niż te o jakich sam wyjaśniał. Świadek od 1.04.1991 roku prowadził działalność gospodarczą wspólnie z A. M. (1). Magazyny hurtowni

znajdowały się na posesji stanowiącej jego własność. Świadek opisał rozmiar tych magazynów oświadczając, że gdyby w okresie trzech ostatnich miesięcy roku do hurtowni dostarczono towar o wartości co najmniej 360 000 złotych, to po pierwsze musiałby to zauważyć, pod drugie nie zmieściłby się on do magazynów a po trzecie byłby problem z jego zbyciem gdyż jest to okres niższego popytu na napoje i piwo. Trudno nie zgodzić się z tą argumentacją. Natomiast zeznania tego świadka uwiarygodniają wyjaśnienia oskarżonego M. przyznającego się do zakupu od B. znacznie mniejszej ilości towaru oraz pomocy w przeładunku innego towaru. Sprzedaż i przeładunek towarów o jakich wyjaśnia oskarżony M. mogły nie zostać zauważone przez jego współnika.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **P. P. (4)** (k. 28 508 -28 509). Zeznania tego świadka bezpośredniego związku z oskarżonymi nie mają gdyż świadek żadnego z oskarżonych nie zna. Natomiast potwierdzają wyjaśnienia oskarżonego B., co do tego, że B. postrzegany był jako „poważny biznesmen” prowadzące działalność gospodarczą na szeroką skalę. Potwierdzają również zeznania świadków G. i O. co do tego, że przynajmniej w początkowym okresie ich znajomości nie podejrzewali B. o przestępczą działalność.

Poza tym świadek ten potwierdza zeznania B. i B. co do rozmiarów działalności i swojej w niej roli.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **M. G. (1)** (k. 28 595-28 598, 28 623-28 625, k. 9155 -9158, k. 9159-9163, k. 9167-9169, k. 9299-9301, k. 9441-9448, k. 9449-9454, k. 18026-18032, k. 18001-18015, k 18016-18025, k.10857-10860).

Są one konsekwentne z wyjaśnieniami jakie składał w prowadzonym przeciwko niemu postępowaniu. Znajdują potwierdzenie nie tylko w wyjaśnieniach oskarżonych M., P. i P. ale również w zeznaniach świadków J. C. (1), B. Z. (1) i M. S. (2), choć w przypadku tego ostatniego głównie w kwestii czasu w jakim G. współpracował z B. i B.. Znajdują również potwierdzenie w zeznaniach świadków O. i P. co do tego, że metoda działania B. była taka, że początkowo nie informował on swoich odbiorców do których się zaliczali o przestępczym pochodzeniu towaru jaki przekazał im do sprzedaży. Wszyscy ci świadkowie domyślili się skąd pochodzą oferowane im towary i później świadomie kontynuowali paserstwo nie chcąc rezygnować z zysków.

Jak już wcześniej powiedziano M. G. (1) zaprzeczył zeznaniom M. B. (1) nie tylko co do tego, że oskarżeni mieli świadomość przestępczego pochodzenia dostarczanych towarów ale również szeregu innym twierdzeniom M. B. (1) nie mającym bezpośredniego związku z zarzutami rozpoznawanymi w tym postępowaniu. Jednocześnie świadek G. konsekwentnie twierdził, że M. B. (1) był jego kolegą z którym nie tylko łączyły go interesy ale również razem ze swoimi rodzinami spędzali czas nawet na wspólnych wyjazdach. Sąd podzielił przypuszczenia świadka G., co do tego, że B. znał część jego odbiorców gdyż razem z G. jeździł do nich towarzysząc mu kiedy zajmował się rozprawianiem towarów i choć nie uczestniczył w rozmowach z tymi osobami, to potrafił później już jako świadek koronny wskazać organom ścigania te miejsca aby w ten sposób uwiarygodnić swoje zeznania obciążające między innymi część oskarżonych w niniejszej sprawie. Należy również zauważyć, że M. B. (1) w swoich zeznaniach częściowo potwierdza to, że towarzyszył G. gdy ten jeździł do swoich odbiorców .

Podkreślenia wymaga, że M. G. (1) składał w niniejszym postępowaniu sądowym zeznania jako świadek pod rygorem odpowiedzialności karnej. Wcześniej składał wyjaśnienia jako podejrzany gdzie taka odpowiedzialność mu nie groziła. Składając zeznania w niniejszym postępowaniu nie miał również żadnego interesu aby zeznawać nieprawdę gdyż został już prawomocnie skazany za udział w grupie przestępczej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **J. C. (1)** (k. 28 658-28 660) . Świadek ten szczegółowo opisał skalę działalności firmy (...), zasady jej funkcjonowania a zwłaszcza zasady zakupu towarów. Zeznania te w całości potwierdzają wyjaśnienia oskarżonego M. M. (3) oraz zeznania świadków M. G. (1) i B. Z. (1). Świadek potwierdził fakt oferowania w cenach wyraźnie niższych od rynkowych towarów jakie kontrahenci pozyskiwali w ramach kompensat. Na przełomie lat dziewięćdziesiątych z powodu zatorów płatniczych dość powszechną praktyką było zawieranie porozumień kompensacyjnych w ramach których otrzymywano różnego rodzaju towar w cenach znacznie niższych niż ceny

producenta towaru. O funkcjonowaniu takich porozumień zeznaje również świadek B. opisując rozliczenia węglem i miałem węglowym należności PPHU (...) wobec Huty (...) w S..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **E. S. (3)** (k. 28935-0-28936, k. 28 803-28 804, 28 807-28 813). Dotyczą one oszustwa na szkodę (...) w wyniku, którego firma ta utraciła ser żółty wartości nieco ponad 267 tysięcy złotych. Jej zeznania są zgodne z dokumentacją dotyczącą transakcji z firmą (...). Z zeznań tego świadka istotne dla rozpoznania niniejszej sprawy są dwie kwestie. Pierwsza to kwestie ewentualnego współdziałania z grupą przestępczą o czym wprost zeznają świadkowie koronni B. i B.. Świadców ci różnie jednak opisują tę rzekomą współpracę. B. twierdził, że świadek wydała ser grupie przestępczej a sama zgłosiła rzekomy napad a B. utrzymuje, że do przejęcia sera doszła na skutek tego, że G. i W. znali się z S.. Świadek zaprzeczyła temu aby miała współdziałać z grupą. Oczywistym jest, że nawet gdyby tak było, to świadek mogła się do tego nie przyznać. Jednak E. S. (3) została prawomocnie uniewinniona (k. 28 914-28 920) od zarzutu przywłaszczenia sera w październiku 2001 roku a skazana za naruszenie swoich obowiązków służbowych kierownika hurtowni w wyniku czego doszło do wydania sera pracownikom spółki (...). Wbrew temu co zeznali świadkowie koronni, E. S. (3) nie współdziałała z grupą.

Drugą i bardziej istotną kwestią jest to, że świadek zeznała, że ser wydany (...), sprzedawany był między innymi przez hurtownię (...) w W. po cenie niższej o 2 złote za kilogram od ceny zakupu.

Jednak nie wynika z tego, że firma (...) była choćby nieumyślnym paserem. Kwestia ta została omówiona już wcześniej przy omawianiu wyjaśnień oskarżonego M. i świadka G.. Wynika z nich, że nikt w firmie (...) nie miał świadomości, że ser pochodzi z przestępstwa.

Sąd co do zasady dał wiarę zeznaniom świadków koronnych **R. B. (1)** (k. 27966-27 973, k. 27990- 28000, k. 28 007-28 011) i **D. P.** (k. 28109 28110, 28 632-28 634). Jednak ich zeznania nie mają istotnego znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonych w kontekście postawionych im zarzutów.

Spośród oskarżonych świadek B. wymienia oskarżonego M. jako osobę, która odbierała od grupy przestępczej towar pochodzący z oszustw a nawet jako osobę, która część z tych oszustw sama inspirowała składając zamówienia na określony asortyment towaru.

R. B. (1) potwierdza, że część towaru pochodzącego z oszustw popełnionych przy udziale firmy (...) trafiała do A. M. (1). Jednak z zeznań świadka B. nie wynika jaki dokładnie towar trafiał do tego oskarżonego. R. B. (1) w ramach grupy przestępczej w działalności firmy (...) zajmował się dokonywaniem oszustw. Sam nie miał kontaktu z końcowymi paserami do jakich trafiał towar nie mówiąc o tym aby miał wiedzę o osobach będących ostatecznymi odbiorcami tych towarów. Taki bezpośredni kontakt miał z członkami grupy odpowiedzialnymi za dalszą dystrybucję towarów pochodzących z przestępstw. Jedną z takich osób był M. B. (1). Jak wynika z zeznań świadka B. nie miał on wówczas wiedzy gdzie i za czym pośrednictwem był ostatecznie zbywany towar przekazany B.. Warto przytoczyć fragment zeznań świadka B. „ Sam B. nie mówił konkretnie gdzie ten towar będzie dostarczany. Ja się go o to nie pytałem, nikt się mu w to nie wtrącał.” Z kontekstu zeznań świadka B. wynika jednoznacznie, że o tym poprzez jakie swoje kanały dystrybuuje towar B. wiedział wówczas właśnie od B.. W ten sposób R. B. (1) dowiedział się o tym, że jednym z paserów jest A. M. (1). Dopiero w końcu 2001 roku podczas dokonywania oszustw przy wykorzystaniu spółki (...), B. miał osobisty kontakt z M., który potwierdził, że był paserem B. w 2000 roku. Również w 2001 roku przy działalności w ramach (...), B. poznał G., S. i Z.. Wtedy również dowiedział się, że wcześniej za ich pośrednictwem B. zbywał towar pochodzący z przestępczej działalności (...). Natomiast na podstawie zeznań świadka B. nie można ustalić jaki konkretnie towar i jakiej wartości trafił do A. M. (1). Ten stan rzeczy wynika wprost z zeznań świadka B. „ Chcę wyraźnie powiedzieć, że towar ten dostarczyłem B. w takim asortymencie i o takiej wartości. Natomiast jaki konkretnie towar, tzn. w jakiej ilości i o jakiej wartości B. następnie przekazał hurtownikowi piwa z R. i A. z T., to tego nie wiem.”

Jak już wcześniej podniesiono również zeznania M. B. (1) co do rodzaju i wartości towaru przekazanemu oskarżonemu M. nie pozwalają na dokładne ustalenia. Zeznania świadka B. są ogólnikowe. Dlatego też sąd ustalenia w tym przedmiocie poczynił na podstawie wyjaśnień oskarżonego M..

Na podstawie zeznań świadka R. B. (1) nie wynika aby w 2000 roku A. M. (1) miał świadomość, że działa w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Natomiast z zeznań świadka B. wynika, że dopiero podczas działalności w ramach spółki (...), kiedy to miał osobisty kontakt z A. M. (1) taka świadomość oskarżony M. miał. Jednak jak już wcześniej zauważono, oskarżonemu M. nie zarzucono działania w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie działalności (...) to jest w okresie od lipca do września 2001 roku ani popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa związanego z działalnością (...).

Zeznania świadka B., co do dystrybucji towarów pochodzących z przestępstw znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka G.. Zwraca jednak uwagę, że chociaż B. dopiero podczas działalności (...) nawiązał bezpośredni kontakt z G., Z. i S. to sam nie poznał ich odbiorców. Świadek koronny R. B. (1) zeznawał, że dostarczając towar G., Z. i S. latem i jesienią 2001 roku jeden raz osobiście dostarczał towar i przy tej okazji z zewnątrz widział hurtownię na terenie R. jaką wskazał później podczas eksperymentu procesowego w lutym 2004 roku.

Podkreślenia wymaga, że protokół z takiego eksperymentu procesowego podczas, którego R. B. (1) miał wskazać hurtownię na terenie R. do jakiej dostarczano artykuły spożywcze, nie został dołączony do akt sprawy.

Z pisma oskarżyciela (k. 28 043) wynika, że takiego protokołu nie odnaleziono a podczas eksperymentu procesowego z 13 lutego 2004 roku (k. 28 044-28 049) nie przeprowadzano czynności na terenie R.. Przy tej okazji zupełnie na marginesie należy wskazać, że dwa tomy (nr 144 i 145) z odpisami protokołów przesłuchań świadka koronnego R. B. (1) zostały dostarczone przez oskarżyciela publicznego w dniu rozprawy podczas, której miało się rozpocząć przesłuchanie świadka B.. Zatem nie ustalono o jaką hurtownię chodziło. Z zeznań R. B. (1) wynika, że nawet w 2001 roku kiedy miał osobisty kontakt z paserami sprzedającymi towary wyłudzone przez (...) nie miał wiedzy komu paserzy (M., G., Z. i S.) je dalej sprzedawali.

Z zeznań świadka B. wynika, że każde z oszustw realizowane było pod konkretne zamówienie aby mieć pewność, że towar zostanie szybko sprzedany. Jednocześnie sam świadek B. podał przykłady trudności w zbyciu towarów pochodzących z oszustw. Jednak co istotne z zeznań świadka B. nie wynika aby którykolwiek z oskarżonych dokonywał „zamawiania” towaru jaki miał zostać pozyskany w wyniku przestępstwa. Powyższa uwaga nie dotyczy oskarżonego M. co do którego świadek B. akurat wskazywał na takie postępowanie jednak dotyczyło to okresu 2001 roku i działalności (...), który to okres co do tego oskarżonego nie został objęty zarzutami. W ocenie Sądu z zeznań świadka B. nie można wnioskować, że grupa działała na tyle perfekcyjnie, że już przystępując do dokonania oszustwa byli umówieni wszyscy odbiorcy towaru, począwszy od hurtowych paserów skończywszy na paserach detalicznych. Nawet z zeznań świadka B. wynika, że były problemy ze zbytem towaru. Świadek S. wspomina (25 160-25 163) o tym, że część sera się zepsuła i kilkakrotnie próbowano ją sprzedać do dwóch różnych punktów hurtowni (...). Świadek G. również zeznał, że B. dostarczał mu towar, który trudno było sprzedać i oczekiwał rozliczenia. O problemach ze zbytem artykułów spożywczych wyjaśnia również oskarżony D. opisując swoje próby zbycia towarów na giełdzie spożywczej w K., które nie przyniosły zresztą rezultatu.

Zeznania świadka koronnego D. P. nie wnoszą niczego istotnego do sprawy jeżeli chodzi o zarzuty stawiane oskarżonym.

Świadek wprost zeznał, że nie ma żadnej wiedzy dotyczącej szczegółów oszustw jak również zbywania towarów pochodzących z przestępstw. Dobitnie świadczy o tym fragment jego zeznań „Ja nie potrafię powiedzieć nic bliższego na temat tej siatki paserów za pośrednictwem której towar zbywali B. i B. . To była ich sprawa. Podkreślam, że my tzn. członkowie warszawskich grup przestępczych w działalności B. i B. pojawialiśmy się tylko wtedy, gdy był jakiś problem bądź jeśli chodziło o przejęcie jakiejś firmy, a później zamknięcie jakiejś firmy. Nie mam takiej wiedzy komu i za czym pośrednictwem B. i B. wyłudzony towar przekazywali”. Świadek P. w grupie przestępczej był łącznikiem między B. i B. jako dokonującymi oszustw a kierownictwem warszawskich grup przestępczych dla jakich pracował. Jego rolą było nadzorowanie przestępczej działalności między innymi B. i B.. Zajmował się dopilnowaniem rozliczeń wobec kierownictwa grupy oraz odpowiadał za działania siłowe przy windykowaniu należności grup. Świadek P. w swoich zeznaniach wymienił oskarżonego S. jako osobę biorącą udział w spotkaniu R. B. (1) z osobami jakie miały

zlecać dokonanie oszustw w branży spożywczej przy wykorzystaniu (...). Świadek P. odniósł wrażenie, że S. był paserem towarów z branży spożywczej w tym niskoprocentowego alkoholu bo dobrze poruszał się w tym temacie. Zwraca uwagę, że o takim spotkaniu nie zeznaje ani M. B. (1) ani R. B. (1). Szczególnie R. B. (1) powinien je pamiętać gdyż według P. prosił go o wsparcie gdyż obawiał się S.. Nikt ze świadków ani oskarżonych nic nie mówi o jakimkolwiek zaangażowaniu oskarżonego S. w branżę spożywczą. W tym zakresie zeznania świadka P. są zupełnie odosobnione. Zwraca uwagę, że świadek P. o oskarżonym S. nic nie mówił na etapie postępowania przygotowawczego. W ocenie Sądu na podstawie tych odosobnionych zeznań świadka P., opartych na jego wrażeniu, nie można wnioskować o winie oskarżonego S. co do udziału w grupie przestępczej.

Świadek S. nie został przesłuchany przy zachowaniu zasady bezpośredniości. Ponieważ nie można było ustalić jego miejsca pobytu odczytano jego wyjaśnienia jakie składał w charakterze podejrzanego.

Sąd z dużą rezerwą podszedł do zeznań świadka **M. S. (2)** (k. 24979-24987, 25017-25022, 25023-25046, 25069-25 072, 25 073-25 077, 25 088-25 091, 25113-25123, 25138-25142, 25160-25163), co do dostarczania towarów pochodzących z oszustw do hurtowni prowadzonych przez oskarżonych M., P. i P.. Z kontekstu wyjaśnień M. S. (2) jednoznacznie nie wynika czy właściciele wspomnianych hurtowni mieli świadomość przestępczego pochodzenia towarów. Podczas składania wyjaśnień M. S. (2) był tymczasowo aresztowany co mogło mieć wpływ a treść jego wyjaśnień i ich zmiany w zakresie oskarżonych w niniejszej sprawie.

W pierwszym przesłuchaniu w maju 2008 roku, M. S. (2) zaprzeczył aby znał tych oskarżonych. Dopiero od sierpnia 2008 roku zaczął utrzymywać, że towary pochodzące z przestępstw były dostarczane między innymi do hurtowni oskarżonych M., P. i P.. Z kontekstu zeznań tego świadka zdaje się wynikać, że P. i P. mogli się domyślać, że dostarczane do nich towary pochodzą z przestępstw. Jednocześnie M. S. (2) utrzymywał, że on sam nie był paserem. Zaprzeczał temu aby miał nadzorować pracę paserów Z. i G.. Wskazywany przez niego asortyment jaki miał być dostarczany do hurtowni (...), (...) i (...) różni się od tego jaki wskazywał świadek B.. Zwraca uwagę, że M. S. (2) wyżej wskazane wyjaśnienia złożył w 2008 i 2009 roku a więc w czasie trwania postępowania przeciwko oskarżonym w niniejszej sprawie. Mimo tego nigdy podczas trwania postępowania przygotowawczego, prowadzonego przeciwko oskarżonym, S. nie przesłuchano ani nie skonfrontowano z żadnym z oskarżonych o jakich wyjaśniał. Wniosek o ujawnienie wyjaśnień M. S. (2) oskarżyciel publiczny złożył dopiero po rozpoczęciu przewodu sądowego. Podobnie rzecz się miała z dowodami z zeznań świadków Z. i G.. Brak możliwości bezpośredniego przesłuchania M. S. (2) połączony z zaniechaniem skonfrontowania oskarżonych M., P. i P. z M. S. (2) musi rodzić wątpliwości, co do treści złożonych przez niego wyjaśnień. Istnieje bowiem poważna obawa, że S. chcąc poprawić swoją sytuację procesową, złożył wyjaśnienia które można rozumieć jako obciążające wspomnianych oskarżonych. Pamiętać należy, że to co mówił czynił jako podejrzany a więc nie ryzykował odpowiedzialnością karną za złożenie fałszywych zeznań. Mimo starań nie udało się ustalić miejsca pobytu M. S. (2) i bezpośrednio przesłuchać go w charakterze świadka.

Również **A. G.** nie przesłuchano bezpośrednio przed Sądem. Ponieważ nie ustalono miejsca jego pobytu a z nadesłanych informacji wynikało, że od dłuższego już czasu przebywa poza granicami kraju, odczytano jego wyjaśnienia (k. 10748 -749, k. 10754, k. 10763, k. 10767, k. 10785, k. 10802).

Z tych wyjaśnień w sposób jednoznaczny wynika, że G. był osobą dopuszczającą się przestępstw wspólnie z B. w ramach firm (...), (...) i PPHU (...). Równie jednoznacznie wynika z nich i znajduje poparcie w zeznaniach świadka koronnego R. B. (1) i D. P., że B. oszukiwał G. i grupy warszawskie na rozliczeniach za towar.

A. G. konsekwentnie utrzymuje, że między nim a B. podział przestępczych obowiązków był taki, że to B. zajmował się zbytem towaru z oszustw. G. nie miał kontaktu z osobami zbywającymi towar.

Zatem informacje dotyczące zbytu między innymi do firmy (...) oskarżonego B., G. otrzymywał od B.. Pośrednikiem między B. a B. był O.. Wysoce prawdopodobnym jest, że B. celowo wprowadzał G. w błąd, utrzymując go w przekonaniu, że B. płaci za towar mniej niż wynika to z faktury. Wówczas G. oczekiwał mniejszych pieniędzy za towar a B. wszystkich uzyskanych pieniędzy i tak mu nie przekazywał twierdząc, że pośrednicy za towar nie zapłacili. Faktycznie pieniądze otrzymywane od pośredników B. sobie przywłaszczył. G. był przekonany, że to paserzy B. nie

rozliczyli się za towar. Dowodem tego jest przekazanie przez G. grupom warszawskim faktur pośredników B. celem odzyskania należnym grupom pieniędzy. Zeznają o tym świadkowie koronni B. i P..

Natomiast z wyjaśnień G. (k. 10 785) wynika, że konserwy mięsne pochodzące z oszustwa na szkodę (...) Zakładów (...) w R. pozyskane przy wykorzystaniu firmy (...), których przyjęcie zarzucono oskarżonemu M. faktycznie zostały sprzedane częściowo do niejakiego P. a częściowo S. nimi zadysponował.

Natomiast Sąd w całości dał wiarę wyjaśnieniom A. G. (k. 20 881-20 883, k. 20 977-981, k. 21 296, k. 21 729-21 735) składnym w toku postępowania o jakim mówiono wcześniej toczącym się od 2005 roku przeciwko podejrzanym B. i G..

Co do pozostałych nie omówionych powyżej świadków, Sąd dał wiarę zeznaniom świadków przywołanych w ustaleniach stanu faktycznego oraz dokumentom przytoczonym w niniejszym uzasadnieniu. Świadczy ci to przedstawiciele pokrzywdzonych firm, których bezpośrednie przesłuchanie nie było konieczne gdyż żadne ze stron nie kwestionowała samych faktów popełnienia oszustw na szkodę podmiotów jakie świadków tych zatrudniały. Zeznania tych świadków oraz dokumenty wzajemnie się potwierdzają a nadto znajdują potwierdzenie zarówno w zeznaniach świadków koronnych M. B. (1), R. B. (1) i D. P..

Konkludując stwierdzić należy, że jedynymi obciążającymi oskarżonych dowodami przedstawionymi przez oskarżyciela, były zeznania świadka koronnego M. B. (1), które tylko marginalnie znajdowały potwierdzenie w zeznaniach świadków G. i S.. Nadto zeznania tych osób znacząco się różniły. Żadnej z tych osób Sąd nie mógł bezpośrednio przesłuchać i nie miał możliwości wyjaśnienia licznych sprzeczności i niejasności. Co istotne w toku postępowania przygotowawczego oskarżyciel w żaden sposób nie dążył do wyjaśnienia tych różnic ani nie uznał za stosowne dokonania stosownych konfrontacji w tym konfrontacji M. B. (1) z oskarżonym M. i oskarżoną M..

Kwalifikacja prawna.

Sąd przyjął, iż W. D. (2) swoim działaniem opisanym w punkcie 2 części wstępnej wyroku wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, bowiem w czerwcu 2002 roku, działając w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nabył przy wykorzystaniu podmiotu gospodarczego (...) Sp. z o. o., styropian pochodzący z przestępstwa oszustwa na szkodę (...) Sp. z o. o. o wartości nie mniejszej niż 7 tysięcy złotych.

Jak wskazują ustalenia faktyczne, oskarżony miał świadomość, iż styropian pochodzi z przestępstwa, które zostało dokonane przez M. B. (1) przy wykorzystaniu podmiotu gospodarczego (...) Sp. z o. o., a mimo to go nabył. Wynika to wprost z jego wyjaśnień. Oskarżony zbył ten styropian bez faktury po cenie niższej od rynkowej.

Za czyn ten wymierzono oskarżonemu D. karę 1 roku pozbawienia wolności. Kara ta zdaniem Sadu jest adekwatna do stopnia szkodliwości społecznej tego czynu. Okolicznością łagodzącą jest okazanie przez oskarżonego skruchy, przyznanie się do przestępstw i szczegółowe opisanie ich przebiegu oraz osób w nich współuczestniczących. Ponadto od popełnienia tego przestępstwa minęło już 14 lat, co również potraktowano jako okoliczność wpływającą na wymierzenie kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Na poczet kary zaliczono oskarżonemu okres jego tymczasowego aresztowania od 21 listopada 2004 do 18 listopada 2005 roku.

Co do czynów o jakich mowa w punktach 4 i 6 części dyspozytywnej wyroku to doszło do przedawnienia ich karalności. Oba te czyny stanowią przestępstwo z art. 291 § 1 kk za jakie grozi kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przepis art. 101 § 1 pkt 4 kk stanowi, że przedawnienie karalności tego przestępstwa następuje z upływem 10 lat od daty popełnienia czynu.

Czyn, o którym mowa w punkcie 4 części dyspozytywnej wyroku został popełniony w okresie od marca do lipca 1999 roku, tak więc okres 10-letni upłynął w lipcu 2009 roku. Postępowanie karne przeciwko W. D. (2) w zakresie tego czynu przestępczego wszczęto dopiero w dniu 22 listopada 2004 roku, gdyż w tym dniu przedstawiono mu przedmiotowy zarzut, a zatem wchodzi w grę przedłużenie okresu przedawnienia karalności o dalsze 5 lat zgodnie z zasadą z art. 102

kk w brzmieniu obowiązującym od 01.07.2015 r. do 01.03.2016 r. W tej sytuacji uznając, iż w lipcu 2014 roku upłynął 15-letni termin przedawnienia karalności przedmiotowego czynu, na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie, koszty procesu przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sąd nie podzielił zasadności kwalifikacji prawnej przyjętej w zarzucie z punktu VI aktu oskarżenia wobec oskarżonego A. M. (1).

Świadek B. nie wskazał żadnego konkretnego pokrzywdzonego, co do którego oskarżony M. miał zlecić oszustwo lub zapewnić, że zakupi pochodzące z przestępstwa przedmioty. Świadek koronny M. B. (1) w sposób nader ogólny zeznał, że między innymi A. M. (1) „zlecał” oszustwa, jednak zaczął tak twierdzić dopiero po jakimś czasie składania zeznań jako świadek koronny podczas gdy kontekst jego wcześniejszych zeznań był taki, że M. był jednym z paserów jakim dostarczał towar. Świadek B. obciążył A. M. (1) twierdząc, że typował pokrzywdzonych do oszustw w tym na jego zamówienie doszło do oszustwa na szkodę firmy (...). Jednak te zdarzenia o jakich zeznawał świadek B. miały miejsce podczas działalności firmy (...) i wtedy świadek osobiście poznał M.. Przepięczna działalność przy wykorzystaniu (...) miała miejsce w okresie od czerwca 2001 do października 2001 roku więc okres ten wykracza poza ramy czasowe (październik-grudzień 2000) zarzutów oskarżonego M..

W wyniku przeprowadzonego postępowania Sąd przyjął, że w okresie od października do grudnia 2000 roku w T. A. M. (1) zakupił od M. B. (1) nie mniej niż 22 palety piwa o wartości nie większej niż 20 tysięcy złotych oraz pomógł M. B. (1) w zbyciu piwa nieustalonej wartości dokonując jego przeładowania na terenie swojej hurtowni, które to rzeczy pochodziły z przestępstw oszustw dokonanych przy wykorzystaniu podmiotu gospodarczego (...) Sp. z o.o. w D. na szkodę nieustalonych podmiotów, który to czyn wyczerpał dyspozycję art. 291 § 1 kk.. W tym przypadku czyn, o którym mowa w punkcie 6 części dyspozytywnej wyroku został popełniony w okresie od października do grudnia 2000 roku, tak więc okres 10-letni przedawnienia karalności upłynął w grudniu 2010 roku. Postępowanie karne przeciwko A. M. (1) w zakresie tego czynu przestępczego wszczęto dopiero w dniu 22 listopada 2004 roku, gdyż w tym dniu przedstawiono mu przedmiotowy zarzut, a zatem wchodzi w grę przedłużenie okresu przedawnienia karalności o dalsze 5 lat zgodnie z zasadą z art. 102 kk w brzmieniu obowiązującym od 01.07.2015 r. do 01.03.2016 r. W tej sytuacji uznając, iż w grudniu 2015 roku upłynął 15-letni termin przedawnienia karalności przedmiotowego czynu, na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie, koszty procesu przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

W przypadku oskarżonych B., M., M., P. co do których nie budzi wątpliwości, że zakupili oni towar pochodzący z oszustw o jakim mowa we wcześniejszej części uzasadnienia nie można mówić o wypełnieniu znamion przestępstwa paserstwa z art. 292 § 1 kk.. Jak szczegółowo przedstawiono to wcześniej żadne z tych oskarżonych nie powinno i nie mogło przypuszczać na podstawie okoliczności towarzyszących zakupowi towaru, że pochodzi on z przestępstwa.

Pojęcie „brania udziału” w grupie przestępczej to, przynależność do grupy lub związku, akceptowaniu zasad, które nimi rządzą oraz wykonywaniu poleceń i zadań wskazanych przez osoby stojące w hierarchii grupy lub związku odpowiednio wyżej. Istotna jest tu też identyfikacja członka z grupą lub związkiem, przy czym nie pozostaje on tam wyłącznie pasywny. "Branie udziału" polegać może na wspólnych akcjach przestępczych, ich planowaniu, odbywaniu spotkań, uzgadnianiu struktury, wyszukiwaniu kryjówek, posługiwaniu się pseudonimami, zdobywaniu zaopatrzenia niezbędnego grupie lub związkowi do realizacji założonych celów, a także na podejmowaniu czynności mających uniemożliwić wykrycie sprawców lub dzielenie łupów pochodzących z przestępstw. (vide: Z. Cwiakalski Komentarz do Kodeksu Karnego wydanie IV wydawnictwo LEX).

Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika aby oskarżeni B., M., M., P., P. i S. mieli świadomość istnienia grup przestępczych o jakich mowa we wcześniejszej części uzasadnienia nie mówiąc już o takim zachowaniu jak przytoczone w poprzednim akapicie.

Zarzut udziału z zorganizowanej grupie przestępczej wobec oskarżonych B., M., M., P., P. i S. był konsekwencją błędnego uznania, że każda z tych osób brała udział w działalności grupy zlecając oszustwa i zapewniając o gotowości do nabycia wyłudzonego towaru. Ponieważ wykazano, że oskarżeni takich działań się nie dopuścili nie można uznać

aby wypełnili znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 kk.. Za wyjątkiem oskarżonego S. wszyscy wyżej wymienieni oskarżeni to osoby niekarane od wielu lat prowadzący działalność gospodarczą w dużym lub bardzo dużym rozmiarze.

Zdaniem Sądu również zachowanie oskarżonych M. i D. opisane w punktach 2, 4 i 6 części dyspozytywnej wyroku nie wychodzi poza znamiona przestępstwa oszustwa.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisów wskazanych w punktach 13 i 14 części dyspozytywnej wyroku.